רשות השידור
פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הוועד המנהל
יום ראשון, כ"ט בתמוז תשע"ג -7.7.13

נוכחים
חברי הוועדה:

אמיר גילת, יו"ר רשות השידור

יוני בן מנחם- מנכ"ל רשות השידור

אסתי אפלבוים

יעקב נווה

יעקב בורובסקי

רון גזית

מוטי ארד

יואב הורוביץ

חנה מצקביץ

מרסיה צוגמן

יו"ר- אמיר גילת: אני פותח את ישיבת הוועד המנהל יש כאן קוורום של ארבע אנשים.

דובר: רגע חנה, חנה לא נמצאת?

יו"ר- אמיר גילת: היא פה.

דובר: הבנתי.

יו"ר- אמיר גילת: יעקב נווה בוא שב יעקב. טוב אני פותח את ישיבת הוועד המנהל, הנושא הראשון ה- בג"ץ של אגודת העיתונאים נגד משה נסטלבאום. נמצאים איתנו גם עורכי הדין רון גזית ומוטי ארד שליוו אותנו בתהליך. כפי שאתם יודעים אנחנו קיבלנו את ההחלטה שלא נעביר את מר נסטלבאום מתפקידו, הדיון נערך בעקבות המלצה של נציבות שירות המדינה. בינתיים הגישה אגודת העיתונאים בג"ץ נגד רשות השידור ונגד אחרים, ובהם נציבות שירות המדינה, היועץ המשפטי לממשלה. כשבעקבות כך נערכו דיונים בפרקליטות המדינה, שתיכף אולי נתעדכן קצת יותר, והמדינה החליטה שלא להגן על רשות השידור, ולכן עורך הדין רון גזית נמצא פה בשלב הזה. פועל יוצא של ההחלטה וגם חוות דעת שכתבה היועצת המשפטית שלנו בסוף השבוע האחרון הוא, שאנחנו נדרשים לעשות דיון נוסף בעניין ולשקול מחדש את עמדתנו, שכן יש משמעות לעובדה שהמדינה החליטה שהיא לא מגינה על רשות השידור. אז זה המבוא הלא משפטי שלי. החסרתי משהו חשוב חנה? רון?

רון גזית: אני לא יודע אם החסרת משהו חשוב, אבל השאלה אם אתה רוצה שאני אפרוס את משנתי בנושא?

יו"ר- אמיר גילת: שנייה, בתור מבוא זה, במבוא החסרתי משהו?

רון גזית: המבוא לא החסרת שום דבר.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

רון גזית: אני מקווה שאנשים קראו את המכתב של היועץ, שהחברים קראו את המכתב של היועץ המשפטי, של הפרקליטות, ואת המכתב של עורכת הדין מצקביץ.

יו"ר- אמיר גילת: כן, אז אני דווקא רוצה לשאול לגבי חוות הדעת שלך חנה, כי אנחנו קיבלנו, ופה רון תגיד לי כן או לא בקטע הרלוונטי. אנחנו ישבנו פה פעמיים ארבע שעות בליווי הייעוץ המשפטי גם הפנימי וגם החיצוני, וקיבלנו החלטה שהוגדרה כהחלטה א' שהיתה על פי ההליך הנכון, ושתיים שמופעלת במתחם הסבירות, ועד בוא נגיד שבוע שעבר קבלת המכתבים מהפרקליטות ומהיועצת המשפטית גם אתה אמרת שאנחנו במתחם הסבירות, ושהתהליך היה נכון, ושאין שום בעיה להגן על ההחלטה הזאת בבג"ץ.

רון גזית: מאחר וזה מוקלט אז אתה הכוונה לרון גזית.

יו"ר- אמיר גילת: כן.

דובר: ואם אני זוכר נכון לא אמרת שאין שום בעיה, אמרת שיותר קשה להגן על ההחלטה הזו מהחלטה אחרת. ככה אמרת אם אני זוכר אותך נכון.

רון גזית: אוקי אתה זוכר נכון, אני אמרתי שההחלטה...

דובר: כשאמיר אומר אין שום בעיה זה נראה שסללת פה איזה מסלול ירוק, ולא היא.

רון גזית: קודם כל אתה זוכר נכון, מה שאני אמרתי שזה נופל במתחם הסבירות, אמרתי גם שגם החלטה הפוכה היתה במתחם הסבירות, ואמרתי שיותר קשה להגן על ההחלטה הזו מאשר על החלטה אחרת, נכון.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אז רגע אז פה אני רוצה באמת חנה את כותבת ש- "מנהלת מחלקת הבג"צים מודיעה שהפרקליטות לא תייצג את הרשות בעתירה היות והחלטת הוועד המנהל בלתי סבירה". זו גם דעתך שההחלטה היא בלתי סבירה?

חנה מצקביץ: כן.

יו"ר- אמיר גילת: כן?

חנה מצקביץ: כן.

יו"ר- אמיר גילת: אז למה לא אמרתם את זה אז בדיון?

חנה מצקביץ: תראו אז לא היה בג"ץ על הפרק, ואנחנו אחרי ששקלנו את הדברים לפחות מבחינתנו מבחינת הייעוץ המשפטי והלשכה המשפטית ברשות, והבנו שאין נימוק מיוחד שיצדיק את הסטייה מהמלצת הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה, ולא מצאנו בדברים איזה נימוק מיוחד. אנחנו סבורים שיהיה קושי להגן על ה... זו היא דעתנו, ושההחלטה היא לא סבירה.

יו"ר- אמיר גילת: עוד פעם, תחדדי מה השתנה בין הפעם הקודמת לבין מועד קבלת ההחלטה?

יעקב בורובסקי: אני רק רוצה לעזור לך, לא השתנה כלום כי הייעוץ המשפטי שלנו לא היה בדיון.

יו"ר- אמיר גילת: ודאי שהוא היה.

יעקב בורובסקי: לא הוא לא היה. רון גזית ייצג את הדיון המשפטי.

יו"ר- אמיר גילת: בראשון כן.

חנה מצקביץ: פעם אחת אנחנו היינו אבל כשהתקבלו ההחלטות אנחנו לא היינו.

יעקב בורובסקי: בהחלטה, בדיון של ההחלטה לא.

יו"ר- אמיר גילת: אה אוקי בסדר.

יעקב בורובסקי: לכן לא השתנה.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

יעקב בורובסקי: יותר מזה אני לא חושב.

יו"ר- אמיר גילת: לא שמענו עמדה אחרת אבל בסדר אוקי.

יעקב בורובסקי: אבל אני גם לא חושב שהדיון הוא משפטי, אני חושב שאנחנו עושים טעות גדולה.

יו"ר- אמיר גילת: רגע אבל שנייה פשוט מונחת חוות הדעת המשפטית של היועצת המשפטית, אז אני רוצה להבין אותה.

חנה מצקביץ: תראו חוות הדעת שלי ניתנה ראשית באמת כמו שאמר בורובסקי מי שליווה אותכם בתהליך ומקובל עלינו זה עורך דין רון גזית, שעשה עבודה יוצאת מן הכלל אנחנו חושבים, ואפילו הפרקליטות התפעלה מהעבודה שהוא עשה. יחד עם זה.

רון גזית: זה כמו שנותנים כוכבי יופי לאחד שלא הצליח בבחינה אתה יודע אבל הוא מקבל כוכבים.

יעקב בורובסקי: לא, לא, זה לא נכון, זה ממש לא נכון.

חנה מצקביץ: אבל יחד עם זה אנחנו בכל זאת היה משהו, קרה משהו, והיתה פגישה בפרקליטות כשעורך דין רון גזית ניסה, הוא יזם את הפגישה כדי לנסות לשכנע את הפרקליטות שההחלטה היא סבירה. ונוכח דברים שנשמעו שם ונוכח חוות הדעת שלהם, שזה הדבר השונה, מה שונה? חוות דעת המפורטת שלהם, אני סבורה היום אני וכל הלשכה המשפטית שההחלטה היא בנסיבות לא סבירה. אני רוצה להעלות עוד דבר אחד, תראו המבנה של רשות השידור הוא בהתייחס למינויים ולהעברה מתפקיד, וגם לחוק שירות המדינה משמעת הוא קצת לא נורמאלי. אתם מהווים גם ועדת המכרזים שזה לא דבר מקובל, זה לא קיים. כשאתם קבע חוק המשמעת שאתם הגוף שיש לו את הסמכות לדון הוא לא קבע את זה סתם, הוא קבע את זה מכיוון שכגוף מפקח ומבקר וגוף חיצוני, לא זה שמתעסק בניהול השוטף, ולא זה שממנה, ולא זה שיושב בוועדת המכרזים, אלא יש לכם ראייה יותר רחוקה ואתם לא מעורבים במינויים ובפיטורים. אתם בעצם הייתם ועדת המכרזים שבחרה במר נסטלבאום, וקצת יש קושי לראות איך אתם שבחרתם אותו גם מקבלים החלטה אחרת, כי כמובן שאתם שבויים כבר במירכאות כפולות בהחלטה שאתם נתתם. ויש פה קושי אמיתי. אז אתם צריכים להרחיק את עצמכם מהדברים האלה, ואני חושבת שיש פה קושי אמיתי לעשות את זה, כדי שתוכל לשקול את הדברים בצורה.

יו"ר- אמיר גילת: אבל זה החוק, אנחנו לא פועלים פה בניגוד לחוק נכון?

חנה מצקביץ: החוק, אבל החוק לא קובע שאתם ועדת המכרזים אלא הנוהל קובע את זה.

יעקב בורובסקי: אני מבקש את רשות הדיבור כי זמני קצר. תראו לדעתי הדיון הוא בכלל לא משפטי, הוא מופנה אלינו כחברי ועד מנהל לנושא שעניינו הסמכות המקצועית שלנו והסמכות הציבורית שלנו מול החלטה של פרקליטות המדינה. זה הדיון. לא סבירות ההחלטה, ולא עוצמתה, ולא חסרונה, ולא כלום, השאלה

אם אנחנו מכפיפים כוועד מנהל את דעתנו בפני הפרקליטות אם לאו. באופן עקרוני אני מסכים שברמה התיאורטית יש לנו שיקול דעת עצמאי, ברמה התיאורטית. ברמה המעשית כדי ששיקול הדעת העצמאי שלנו יהיה אחר בצורה דרמאטית מאשר של הפרקליטות זה צריך להיות מקרה קיצון, קשה, בעייתי, משהו שהוא אני מודה רעידת אדמה. אנחנו נמצאים פה במשהו מינורי, מקצועי, פשוט לא מסובך, לא דרמטי, אין בו שום דבר. כוועד מנהל הנזק שייגרם לנו כחברי ועד מנהל, לא נזק תדמיתי, לא נזק חיצוני, אלא נזק של כשירות בעלי תפקידים, ככה אני מסתכל על אחרים. יסתכלו עלינו כעל קבוצה שכללי המשחק של המדינה לא מקובלים עליה, ועל מה? אתם יודעים אנחנו קצת פרופורציה לדברים. יש פה החלטה שדעתנו הושמעה, אני בדעת מיעוט אתם בדעת רוב, זה בכלל לא משנה, דעתנו הושמעה, יש הליך משפטי אומרת המדינה את דברה באמצעות הפרקליטות. עמידה על הרגליים האחוריות של הפורום הזה, היא ערעור קיצון על משחק התפקידים במדינה. ככה אני מסתכל על זה. השאלה שאנחנו צריכים לשקול היא בכלל האם אנחנו רוצים להיות בחלק הזה? אני באמת מכבד כל חוות דעת, ואני אומר לך באחריות, וגם חנה אני חושב אמרה את זה מהזווית שלה וכל אחד מהזווית שלו, אני אומר לך חוות הדעת שנתת היא מצוינת, אבל היא לא לוקחת בחשבון, והיא לא יכולה לקחת בחשבון, והיא גם לא צריכה לקחת בחשבון מערכת שיקולים של חבר ועד, היא לא יכולה לקחת בחשבון. אם פרקליטות המדינה מקבלת החלטה, נניח שבפרקליטות יש כל האנשים הרעים שבעולם וכולם מכוונים, נניח. אנחנו חייבים לכופף את עצמנו בפני מוראה של רשות, כמו שאנחנו מצפים כוועד מנהל שדעתנו תשמע על ידי המוסדות, על ידי ההנהלה. הנזק שייגרם לכל פרט מאיתנו, ואני מדבר עלינו כוועד מנהל קולקטיבי, כי גם אם אני מצביע נגד אני חלק מההחלטה לטוב ולרע, אני אומר את זה בכל, אמרתי את זה בכל שלב של הדיונים האלה. ונא לא להתבלבל, מדובר בוועדת איתור בניגוד למה שנאמר פה, לא מדובר פה בוועדה של מכרזים, אנחנו לא ועדת מכרזים.

__יו"ר- אמיר גילת__: לא, אנחנו בדיון על העברה מתפקיד, אנחנו לא בוועדת מכרזים.

יעקב בורובסקי: לא, בסדר, בסדר, אבל ההתנגדות היא על עבודתה של ועדת האיתור, ברור שזה מגיע לדיון.

חנה מצקביץ: לא, על עבודתו של הוועד המנהל.

יו"ר- אמיר גילת: לא, אנחנו עכשיו בהמלצת הנציבות להעביר את מר נסטלבאום תפקיד.

יעקב בורובסקי: האמן לי שאני יודע איפה אנחנו, אני אומר על מה מדובר? על החלטה של ועדת איתור שהוחזרה לדיון בוועד המנהל בכובעו כוועד מנהל.

יו"ר- אמיר גילת: לא, לא, אנחנו בשני דיונים שונים.

חנה מצקביץ: לא סליחה זאת הבעיה שאתם באותו כובע בשני דיונים שונים.

יעקב בורובסקי: אנחנו בדיון, סליחה אני מתנצל, אנחנו בדיון של ועד מנהל.

חנה מצקביץ: מכוח חוק ומשפט.

יעקב בורובסקי: שעוסק בהמלצת.

יו"ר- אמיר גילת: בהמלצת הנציבות, נכון.

יעקב בורובסקי: בהלצת הנציבות לדון בהחלטה, בסדר?

יו"ר- אמיר גילת: נכון.

יעקב בורובסקי: אני חושב שהסברתי את עצמי קודם נכון. תראו אין, קודם כל אין לזה אח ורע לתפיסתי בהליך מהסוג הזה, ב' זה לא המקרה, העצמה של המקרה ועמידה על הרגליים האחוריות שלנו היא בומרנג לא בשחקנים ולא במעורבים, היא בנו, היא בנו. וממשלה לא מקבלת החלטות בניגוד לדעתו של היועץ המשפטי לממשלה, למעט מקרים קיצוניים מאוד. זה המקרה? זה המצב? על מה אנחנו מדברים? עובד צודק לא צודק נתקבלה החלטה זז הצידה לכמה חודשים תסתיים הנציבות נגמר העניין, על זה נעמדים על הרגליים האחוריות? זה ועד מנהל? כופפנו את עצמנו בצדק בניגוד לדעתי בנושא של לוד, אנחנו מכופפים את עצמנו כל יום בצדק. ואני בהחלט חושב שנגרם נזק בהחלטה א' או ב', אבל מה לעשות זה החלטה של רשויות. ללכת נגד החלטת פרקליטות המדינה כוועדה מנהל זאת שגיאה קולוסאלית, קלוסאלית. אני ממליץ לנו להשתחרר מכל האמוציות הן לא מעניינות אף אחד, באמת לא מעניינות אף אחד. נסטלבאום

הוא לא הבעיה, הוא גם לא הפיתרון, אבל אני שם אותו בצד. הבעיה אנחנו. לכן נניח שרון גזית צודק במיליון אחוז, הוא לא יכול להיכנס לשיקול שלנו. אני דיברתי על פרקליטות עכשיו אני גם אדבר בנוסף, כשחנה מצקביץ אומרת את מה שהיא אומרת לטוב ולרע היא היועצת המשפטית עכשיו. זאת אומרת גם את זה וגם את הפרקליטות והכל בשביל מה? אנחנו שאנחנו אומרים בכל מקום שאנחנו מקבלים את הייעוץ המשפטי כזה ראה וקדש, אנחנו כן רוצים לשמוע SECOND OPINION כאן ודברים אחרים, מאה אחוז, אבל אנחנו אומרים לטוב ולרע מבטלים את דעתנו. על פרקליטות המדינה, על זה שמחלקת הבג"צים אומרת את דברה אחרי שהיא שקלה שיקול? מה צוות טראסט המוחות שיושב פה ימצא את הנוסחה ללכת ולערער? איך אנחנו נופיע בפני בג"ץ? אני יודע שהם ...

__אסתי אפלבוים__: אני פספסתי איזה חומר, סליחה, מה למה הרי הפרקליטות יכלה לומר שהיא לא מוכנה לייצג אותנו, מה עבר כאילו לשלב השני שלא רק שהם לא מוכנים לייצג אלא קוראים לנו לשקול מחדש את ההחלטה? מה קרה שם?

__יעקב בורובסקי__: אני אגיד לך מה לדעתי, אני אגיד מה לדעתי.

__אסתי אפלבוים__: כי נאמר פה שאילו שהם אומרים תייצגו את עצמכם.

__יעקב בורובסקי__: אני אגיד לך מה לדעתי. תראו יש כלל שבין רשויות המדינה הבורר הוא היועץ המשפטי לממשלה, לא הולכים לבג"ץ גם רשויות המדינה. אבל זה עניין משפטי, למה? כי אומרים בין הרשויות בסופו של דבר מי שצריך לקבל את ההחלטה זה היועץ המשפטי לממשלה. אנחנו אפילו לא במקרה ההוא שיש איזה קרב בין הרשויות, אנחנו במשהו מינורי, פשוט לא מסובך. בואו אני אפילו לא קורא לך להתעלות אני אומר בואו נהיה בנקודה הפשוטה של גובה תפקידנו, כי אם מפה בטעות תצא קריאה בעניין הזה סוג של קריאת תיגר למרות שאמרו לנו פעם נוספת, לעניות דעתי הפורום הזה לוקח לעצמו אני אגיד את זה בצורה שאיננה משתמעת לשתי פנים, לוקח לעצמו כל אחד באופן אישי וכולנו יחד גרם של טעות בסיסית בשיקול הדעת, אנחנו מזמינים את כל הביקורות החיצוניות, אני מדבר על המדינה. מה אתם באמת חושבים שמוסד כמו מבקר מדינה יעבור

לסדר היום על מה שקורה פה עם כל התלונות שיש היום על תפקוד ועד מנהל? אתם באמת חושבים שפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה ורשות החברות תעבור לסדר היום על התפקוד שלנו? חבר'ה למה לקחת ולעשות את הדבר הזה עם כל ההבנה שיש לי ל- א' ו- ב' ו- ג', אני מדברת עלינו, לא דיברתי על נסטלבאום, לא דיברתי על שום דבר. ולכן אני מציע לעצמנו לקבל בהכנעה את החלטת הפרקליטות, להתכופף. אין פה נסיגה דרמטית, לא אומרים לנסטלבאום לך הביתה, ולא מפטרים אותו, לא שום דבר, אומרים לו תעמוד בצד תחכה ליומך בבית הדין, יסתיים יומך תתקבל החלטה. איבט ליברמן מונה להיות שר חוץ בהתרסה? לא. יש משפט הוא הלך הצידה מחכה, כולם מאחלים לו שהוא יעבור בהצלחה הוא הולך הלאה. מה אנחנו? מה קרה לנו?

__יו"ר- אמיר גילת__: אוקי.

__חנה מצקביץ__: אני יכולה להתייחס למה שאסתי שאלה?

__יו"ר- אמיר גילת__: כן.

__חנה מצקביץ__: במקרה כזה בשירות המדינה היועץ המשפטי היה אומר אני לא מוכן לייצג אותכם, ואז לא היה ייצוג. אבל מאחר שאנחנו גוף עצמאי הוא אומר תשקלו את זה כי אנחנו נבוא בשתי עמדות שונות, ואנחנו סבורים שאתם לא נוהגים נכון. מעבר לזה, אנחנו בבג"צים מיוצגים על ידי הפרקליטות עדיין והיא מייצגת אותנו, ראה בג"ץ היוצרים, ראה בג"ץ. הם יוצאים מכליהם כדי לסייע לנו ולעזור לנו, גם אם לפעמים אנחנו לא בדיוק, אתם יודעים את זה, הם עורכי הדין שלנו. ופה הם אמרו אנחנו לא נייצג אותכם, ויש לזה משמעות. ולכן אתם צריכים לשקול את הדברים, כי יכול להיות שהוועד המנהל לא שקל את זה את האפשרות שאנחנו נציג עמדה הפוכה לחלוטין, וזה העניין. ועוד כמה דברים, תראה הם האירו את עינינו לגבי כל מיני דברים שלא ידענו.

__יו"ר- אמיר גילת__: שנייה, שנייה, שנייה, תיכף נדבר את זה אני רק אתן ליואב את רשות הדיבור.

__יעקב בורובסקי__: אבל מה, אז אני כן הייתי רוצה לדעת, מה האירו את עינינו במה שלא ידענו?

יו"ר- אמיר גילת: רגע, רגע, שנייה רגע אני קודם כל אני רוצה להכניס את הדיון בקונטקסט. תקן אותי אם אני טועה עורך דין גזית לפרוטוקול המוקלט. כשקיבלנו את ההחלטה בפעם שעברה ישבנו מול מערכת של שיקולים כן לא, התייחסנו לכל סעיף וסעיף בנפרד נימקנו, וזה נתן את התוצר הסופי של ההחלטה שהיתה במתחם הסבירות. איך עלינו להתייחס למכתבה של הפרקליטות ולמכתבה של היועצת המשפטית שלנו, כעוד נדבך במערכת השיקולים שעלינו לקחת בחשבון? רגע ואני פורט, כי המכתב הזה מכיל גם תתי סעיפים, כגון התיק האישי שביקשתי שיבואו, הם מחכים בחוץ אם נרצה. רגע שנייה, רגע, כי יש טענה שאנחנו לא בדקנו. אני אומר ככה, בשביל לקבל החלטה נכונה אנחנו צריכים, אבל רגע קודם כל תענה לי על השאלה הזאת ואז אני ימשיך.

רון גזית: השאלה שאני אצטרך לענות לך התשובה תיקח בסביבות רבע שעה, ומאחר ויואב הורוביץ להוט לדבר יהיה לו קשה להחזיק מעמד רבע שעה, אז בוא ניתן לו לדבר.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אז אני, אוקי אז לפני יואב רק שנייה, אז א' אני ארצה לדעת, אני רק עושה קווי מתאר לדיון. אחד, האם הפרמטר הזה של שני המכתבים של הפרקליטות ושל היועץ המשפטי...

רון גזית: אני אתייחס לזה בהרחבה.

יו"ר- אמיר גילת: כן, כן, הם עוד נדבך שאנחנו צריכים.

רון גזית: ...

יו"ר אמיר גילת: ואחר כך אני אומר אם אנחנו עוד ממשיכים ללכת במסלול שבו התחלנו וסיימנו בפעם שעברה, אז יש עוד דברים שאנחנו צריכים לדון בהם, ושוב תתקנו אותי אם אני טועה או לא, למשל אם יש פה טענה שלא נתנו את הדעת למה שיש בתיק האישי, אז האם בשביל להכשיר את ההחלטה ולהפוך אותה ללגיטימית לחלוטין וכשרה לחלוטין אנחנו צריכים עוד פעם לעיין בתיק האישי ונושא ההפרדה? זה מעבר לקונטקסט הכללי. כן יואב.

יואב הורוביץ: אני לא יודע איך להתייחס להערה שלך עו"ד גזית לגבי הלהוט, אבל אני אשתדל לתמצת בקצרה כי אני לא להוט אני דווקא התחושה שלי היא הכי רחוקה מלהיטות מר גזית, אין לי שום, אני מאוד מרגיש מאוד רע עם מה שאני מרגיש באמת כאן, יכול להיות שזה לא משהו ששוקלים אבל אני אגיד, מכיוון שאני תמיד הולך עם האמת שלי גם כשאולי היא נשמעת לא, אז אני אלך גם עם האמת שלי עד עכשיו, גם במקרה הזה. אבל להוט אני לא, אני מרגיש תחושה של קראס אמיתית מהמעמד, אני מרגיש תחושה מאוד לא נוחה של תפירת תיק, אני לא יכול להתעלם מזה, אני אומר את זה און דה רקורד. אני מרגיש תחושה של, ואני לא מתכוון לעשות פה כרגע חשבונות ולהיות פוליטיקלי קורקט לאף אחד, מפרקליט המדינה דרך מבקר המדינה דרך היועצת המשפטית ודרך זה, אני אגיד רק את אשר על ליבי. מכל מה שאני ראיתי ומכל מה שאני שמעתי אנחנו לעניות דעתי קיבלנו את ההחלטה האמיתית והצודקת, אחד. שום דבר נכון להרגע ממה ששמעתי לא יכול לשנות, אם אני אקבל מידע חדש מכל מה שראיתי אז אני אהיה מוכן לשקול אחרת, נקודה. אם מי מחברי מהרגע שבו קיבלנו את ההחלטה קיבל איזה שהוא נתון פריט מידע שהוא מהותי שאומר אחרת אני מבקש שלא יחסוך את זה ממני ומעצמו שיניח את זה על השולחן, ואולי דעתי תשתנה, זה אחד. שתיים, אני שאלתי הדבר הראשון כשהעמידו אותי בכלל בפני הדילמה הזאתי, היתה לי תחושה שלי מה צריך לעשות, אמרתי חברים למה אתם מביאים את זה בפתחנו? יש לנו שיקול דעת? אמרו לי כן. יש לנו סמכות? אמרו לי גם כן. האם ההליך היה נכון? אמרו לי כן התהליך היה נכון. עכשיו מה אומרים לי? אומרים לי תראה השארנו אותך בחדר ריק עם אקדח עם כדור הלכנו לא עשית את מה שרצינו שנעשה, אנחנו חוזרים אליך עוד פעם אומרים לך תשים לה פה פה יש אקדח אדוני תשתמש בו כי זה מה שציפינו שתעשה. אז אני שואל בפעם הנוספת, בפעם הנוספת, אם זה בסמכותנו סימן שאלה שלוש נקודות, ואם יש לנו שיקול דעת סימן שאלה שלוש נקודות, ואם התהליך היה נכון אני אומר אני במעמד הזה אני לא מתרשם, ואני קראתי בעיון רב את המסמך שכתבו לי מהפרקליטות, לא מתרשם לא מרמתו המשפטית ולא

מנימוקיו. אני אומר את זה בצער רב לכולם, ואני אומר פה ואני הולך. לכאורה יש פה כולל חברים פה אומרים לי יואב בשביל מה אתה צריך את זה? בשביל מה אתה צריך את ההשתלחות הזאתי וזה? אז אני אומר אני לא משתלח אני הולך עם האמת שלי, אני בחיים שלי לא יכול לעשות שקר בנפשי, ואני לא אעשה שקר גם במקרה הזה. ומי שמאיתנו רוצה לעשות שקר בנפשו ולהקריב את מר משה נסטלבאום בגלל שמישהו פה רוצה לתפור לו תיק, לא אצלי, יבואו ויראו לי משהו חדש אני אשנה את דעתי. לא הראו לי. ולכן אני גם פונה לחבריי ואני אומר לכם, חבר'ה מעבר לתפקידנו בוועד המנהל להון הרב שאנחנו עושים פה במירכאות מהישיבות, ומעבר לכבוד במירכאות שאנחנו מקבלים, אנחנו גם צריכים להסתכל על עצמנו בראי. משה נסטלבאום יהודי בן 60 פלוס שהרוויח ביושר רב בלי מירכאות את מה שיש לו הגיע למה שהגיע, ואם אנחנו עכשיו נמנע את זה ממנו אנחנו עושים עוול שאי אפשר לתקן אותו. וזה הסיבה גם שרון גזית לקח את זה כשהוא אמר לנו, אמר לנו מדובר על עונש לא מידתי, והחוסר מידתיות בהרחקה שלו או בהשעייתו נובע מהעובדה שלכולם ברור שזה בדיוק מה שרוצים לעשות, רוצים לשים אותו בצד. וכמו אותם תיקים עשרות ומאות תיקים של אנשים שנמקים עד שהם יוצאים לפנסיה או שהם מתים מהתקפת לב או וזה, ואז כולם ואז נפתרה הבעיה לכולם, האיש בחוץ כולם בסדר כולם מאושרים ולא קרה כלום. אני יואב הורוביץ אומר פה למיקרופון, אסור לנו חברים אלא אם כן אסור לנו לקבל החלטה אחרת, אני גם פונה אליך אדוני לא רוצה לתת ציונים עשית עבודה יותר טובה פחות טובה, אמרו שאתה הוא זה שמלווה אותנו ואני מכבד את זה. אני שקלתי וראיתי, אני הזדהיתי עם מה שהנחית אותנו ואמרת לנו, ואמרתי היא נראית לי עבודה סבירה ואני מוכן להסתמך עליה. ולכן חברים בוא נסתכל על עצמנו פנימה גם, כל אחד אל עצמנו פנימה להסתכל ביושר ולא באימה מה יקרה לנו באיזה דירקטוריון אם יגידו לנו, ומה יקרה לנו בחברה הפרטית שלנו ומה יגידו לנו בציבור. ללכת עם האמת שלנו עד הסוף. תודה.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: כן עורך דין גזית.

רון גזית: תודה. אני קודם כל אתחיל בתיאור העובדות, ב- 25 ביוני 2013 התקיימה.

יואב הורוביץ: זה דיון של ועד מנהל, איזה עובדות? מה זה רלוונטי עכשיו? למה לחזור עוד פעם לאותו דיון? השאלה היא אם יש לך לתת ייעוץ משפטי לוועד המנהל מול החלטת הפרקליטות?

רון גזית: ב- 25 ביוני 2013 התקיימה ישיבה בפרקליטות ביוזמתי והשתתפו שם מנהלת מחלקת הבג"צים עורכת דין אסנת מנדל, עורך דין יובל רויטמן שמטפל בעתירה הספציפית, עורכת דין דפנה גלוק, שהיא עובדת עם אבי ליכט. עורכת דין איילה הוניגמן מהנציבות, עורכת דין חנה מצקביץ, ועורכת דין מרסיה צוגמן ואני. ובישיבה הזאת הודיעו לנו קודם כל דבר שלא היינו ערים לו, לפחות שאני לא הייתי ער לו, שהנציבות ליוותה בהחלטה את ה... שהפרקליטות ליוותה את הנציבות בהחלטתה ובהמלצה. זאת אומרת שבעצם את כל המהלכים שנעשו על ידי עורך דין אסף רוזנברג לוו מקרוב על ידי נציגים בכירים של הפרקליטות, כולל עיון בתיק של התביעה נגד נסטלבאום.

יו"ר- אמיר גילת: כלומר ראו את הראיות?

רון גזית: כן. עוד למדנו, למדתי, כי הפרקליטות רואה בהחלטת הוועד המנהל כחוסר סבירות קיצוני, וזאת תהיה עמדתם בבג"ץ. זו נקודה דרמאטית, ואכן אסתי שאלה את השאלה והיא נשאלה בצדק, ואני את עיקר המשאבים של עצמי בישיבה אמרתי אתם מייצגים את אדון אסף רוזנברג? תייצגו אותו, הוא נתן המלצה תייצגו את ההמלצה, אתם הולכים ONE STEP TOO FAR כשאתם אומרים חוסר סבירות קיצוני, כי זה בעצם כבר כמעט כמו הנחיית היועץ המשפטי לממשלה שהוא זה שמוסמך לפרש את הדין. הם עמדו על שלהם. התחושה הכללית היתה שהם לא משאירים לי שום מרווח לתמרון בעניין הזה, הם באו בהחלט נעולים על הנושא.

יו"ר- אמיר גילת: כלומר הם לא היו מוכנים להגן על עמדת הנציבות שאומרת תשקלו אתם, אלא הם אומרים אתם לא יכולים לשקול כי שקלתם לא נכון?

רון גזית: בדיוק, הם אומרים ההחלטה שלכם זה חוסר סבירות קיצוני. וכמובן הם קראו את הנייר שלי ואמרו נייר יפה מאוד הכל בסדר, אבל אנחנו סבורים אחרת.

בנוסף לדברים שפורטו במכתב של הפרקליטות מיום 30 ביוני הם הוסיפו בעל פה, אחד, שהם יעשו כמיטב יכולתם שההליך נגד נסטלבאום בבית הדין יהיה מהיר. זה בעיקר אסנת מנדל דיברה. שתיים, הם לא מסכימים עם טענת נסטלבאום שהעברת, אגב כל מה שכתבתי פה זה תרשומת שעשיתי במהלך הפגישה כך שהדברים שלי מדויקים. הם לא מסכימים עם טענת נסטלבאום שהעברתו מתפקיד ניהולי יחסל את עתידו, כי יש לפניו לפחות עוד שבע שנות עבודה. שלוש, הם חושבים שאפשר למצוא למר נסטלבאום תפקיד מכובד ומשמעותי שלא יפגע בשכרו ומעמדו, ופה הם הציגו את ההצעה שלך מר בורובסקי.

יעקב בורובסקי: מה הציגו?

רון גזית: און רקורד אמרו את זה בישיבה, אני האמת היא שאני לא זוכר בדיוק מה ההצעה שלך אני זוכר אבל שהצעת משהו שקשור לעוזר מנכ"ל, אני לא זוכר בדיוק אתה תגיד, הם אמרו זה פיתרון נכון כדוגמה.

יעקב בורובסקי: אני מקווה שאתם לא חושדים בי, אני מקווה שאתם לא חושדים בי שאני מעורב עם הפרקליטות?

רון גזית: לא, מה שלימד אותי שהם קראו גם את הפרוטוקולים.

יעקב בורובסקי: סליחה?

רון גזית: מה שלימד אותי שהם קראו את הפרוטוקולים.

יעקב בורובסקי: גם הבינו.

רון גזית: עכשיו המכתב הזה של הפרקליטות קודם כל צריך לשים לב שהוא חתום על ידי שני אישים בכירים בפרקליטות, עורכת דין אסנת מנדל מנהלת מחלקת הבג"צים, ועורך דין אבי ליכט משנה ליועץ המשפטי לממשלה. למעשה זה שני האנשים הבכירים ביותר למעט היועץ המשפטי עצמו. הם הבהירו לי בישיבה, הבהירו לנו, שהיועץ המשפטי לממשלה מכיר את התיק מעורב בו וכל ההחלטות נעשות על דעתו. זאת אומרת זה לא מישהו ברמה נמוכה או בינונית, זה נמצא ב-LEVEL הגבוה ביותר שם. החתימות של שניהם יחד מראות את המשקל הרב שניתן לנושא, ועל תמיכתו של היועץ המשפטי לממשלה במכתב הזה. העמדה כה

חד משמעית של הפרקליטות אשר אינה מסתפקת בתמיכה בעמדת הממונה על המשמעת בנציבות אלא קובעת כי החלטת הוועד המנהל לוקה בחוסר סבירות קיצוני, היא בעלת משקל רב ואולי מכריע בבית המשפט העליון, כשנגיע לבית המשפט העליון. בדיון שהיה פעם אכן אמרתי לכם שהעמדה נופלת לדעתי במתחם הסבירות, כפי שציינתי מקודם גם החלטה הפוכה תהיה במתחם הסבירות, כל מה שנאמר אני לא אחזור על הדברים. אבל יש פה שינוי נסיבות, מהרגע שהיועץ המשפטי לממשלה ובעקבותיו היועצת המשפטית של רשות השידור מביעים דעה אחרת, זו היא הנורמה המשפטית המחייבת, ועם כל הכבוד לי כיועץ משפטי ששכרתם את שירותיו אני חייב לקבל את עמדתם, לא כי אני אישית מסכים או לא מסכים, זה לא חשוב, אלא כי זאת תהיה העמדה בבית המשפט העליון. אני מתקשה לראות מצב שבית המשפט העליון יקבע נורמה שהיא מקלה יותר לעומת הנורמה שמציע היועץ המשפטי לממשלה ומציעה היועצת המשפטית של רשות השידור כנורמה ראויה. המצב שיבוא בג"ץ ויגיד אני סבור שלמרות זאת הנורמה צריכה להיות אחרת, זו סיטואציה שלדעתי שואפת לאפס. לכן כשאתם בוחנים זה לא רק עניין מה אתם מאמינים או תחושות בטן או מה זה עושה לכם, השאלה היא מה הסיכוי בבג"ץ? מהישיבה שהיתה איתי פה אני אומר לכם שהסיכוי בסדר גמור, ובורובסקי אמר לא בטוח שאתה תייצג, ואני אמרתי לו אני חושב שאני כן אייצג, כי אני צפיתי שהפרקליטות כן תיקח את העמדה של רוזנברג אבל תיקח אותה ואז אני מופיע מולם, וגם אז וגם אמרתי אחרי זה אמרתי לחנה זה לא נורא. אבל ברגע שהם הלכו את המהלך הזה, צודקים לא צודקים, אג'נדה, אין לי מושג, אני לא יודע להביע בזה דעה. אבל ברגע שהם הלכו את המהלך הזה ואמרו חוסר שביעות קיצוני, והיועצת המשפטית לטוב או לרע שלכם באה ואומרה גם אני רואה את זה כך, זה מוריד את הסיכויים של העתירה, אני אף פעם לא אוהב להגיד אפס אבל לנמוכים מאוד. לזה תוסיפו את העניין של המבנה הארגוני, תנאי היסוד בהמלצה שלי וזה מופיע גם בהחלטה, זה שהמבנה הארגוני יאפשר לבודד את מר נסטלבאום מאחריות על העדים. וניתנו פיתרונות שונים, כאשר אני קורא

בניירות וזה נאמר באותה פגישה אחר כך בנייר של חנה שהמהלך הזה לא מספק והוא מהלך למראית עין, לא חשוב המילים אבל מהלך שלא מוצא את פתרונו. זה נקודה דרמטית. צריך לקחת בחשבון שהיועץ המשפטי לממשלה והיועצת המשפטית קבעו נורמה התנהגותית מסוימת, זה כן עניין משפטי מר בורובסקי. כאשר יש שאלה וקובעים נורמה התנהגותית שככה אני מצפה שמי שדיבר דברים גסים, בעיני זה היה דברים לא חמורים, אני אומר תאמת, אני גם חושב את זה עכשיו. אבל הנורמה שקבע היועץ המשפטי ובעקבותיו גברת מצקביץ, שזה הדבר החדש, קבעו שאנחנו מי שמתנהג כך כלפי כפיפיו הוא לא יכול להמשיך עד גמר המשפט. אז איך אמרת לכוף ראשי? אני כף ראשי מה אני יכול לעשות? הם בעלי הסמכות. אולי חנה פחות טובה ממני או יותר טובה ממני או ויינשטיין יותר או פחות, מה זה חשוב? זו עמדתם והם בעלי הסמכות לקבוע אותם, והם קובעים את הנורמה שאנחנו מצפים שבמצב כזה בן אדם לא ימשיך. אי אפשר לבוא לבית המשפט ולהגיד אני למרות זאת דעתי שכן ימשיך. ולכן אני חייב לומר לכם את דעתי, שראוי שתשנו את ההחלטה. עכשיו נשאלה פה שאלה לא זוכר אחד משניכם, האם אתם חייבים לשנות את ההחלטה? אני בעניין הזה בהחלט מסכים עם מה שמר בורובסקי אמר, פירוש הדבר זה שאני חושב, היועץ המשפטי לממשלה, ההנחיות של היועץ המשפטי לממשלה אומנם משקפות את הדין אבל הם לא חלות עליכם. ההנחיות של חנה מצקביץ כן מחייבות אותכם, כי זה על פי הנחיה של היועץ המשפטי לממשלה שקבע שהנחיות היועצת המשפטית מחייבות אותכם. יחד עם זאת אני כן חושב שאילו היה לכם נסיבות חריגות שהייתם אומרים עם כל הכבוד חנה לא ראתה עובדות מסוימות, נעלמו מעיניה נתונים עובדתיים מסוימים, ולכן עם כל הכבוד אנחנו לא יכולים להסכים לזה. אני לא חושב שבמקרה כזה ההחלטה שלכם היתה לא חוקית, ואז היה צריך לחזור ליועץ המשפטי בערעור עליה כדי להגיד לו היועצת המשפטית שלנו התבלבלה תואיל בטובך לומר את דעתך. אבל פה אנחנו כבר יודעים את עמדת היועץ המשפטי, ולכן אני חושב שהעמדה של חנה מצקביץ היא עמדה מחייבת בהקשר

הזה. ולכן אני חייב לומר שבנסיבות העניין כפי שהשתלשלו אחרי הישיבה שהיתה פה אני לא רואה מנוס מקבלת החלטה אחרת מההחלטה שקיבלתם.

יואב הורוביץ: אני רוצה, אני רוצה לבדוק, אני רוצה שתיבדק בבקשה כיוון שהדבר הבולט ביותר שנאמר פה היום שהוא מבחינתי שינוי למה שהיה בעבר זאת עמדתה של היועצת המשפטית גברת חנה מצקביץ, אני חושב אני מבקש שהנושא הזה ייבדק, ואני רוצה להסביר. אם אני, אני מדבר כרגע מהזיכרון מזיכרוני, ואני אם אני טועה אני מראש מתנצל. אם אני זוכר נכון יש בנושא הזה של נסטלבאום הגברת חנה מצקביץ נגועה בניגוד עניינים לדעתי, ואני חושב שזה לא יהיה נכון אין לי בכלל ספק לאור גם דברים שאני שמעתי שגברת מצקביץ אומרת על אדון נסטלבאום בהקשרים אחרים.

חנה מצקביץ: לא שמעת אותי מדברת.

יואב הורוביץ: אני רוצה לסיים, אני רוצה לסיים, אני רוצה לסיים, אני רוצה לסיים את דבריי. הרי אין ספק בליבי מה היא עמדתה של חנה מצקביץ לגבי המינוי של מר נסטלבאום למנהל הטלוויזיה, ולא הייתי צריך לחכות למעמד הזה בשביל לשמוע את זה.

חנה מצקביץ: זה העניין?

יואב הורוביץ: אבל לבוא עכשיו, אבל לבוא עכשיו ולהגיד שמה שהשתנה זאת עמדתה של גברת מצקביץ בעקבות מה שזה, זה נראה לי עוד פעם נראה לי נגוע בחוסר צדק בסיסי, אני לטעמי חוסר צדק בסיסי, הוא מקומם אותי מאוד. אני לא הולך, תראו אני לא צריך שום הטפת מוסר מאף אחד מפרקליט המדינה ועד זה כדי לשמור על זה, אני חי את הצדק כפי שאני מבין אותו, וגם את הכללים כפי שאני מבין אותם. זה נראה לי, נראה לי פה חברים שאנחנו באיזה מן תיאטרון אבסורד, ואני מתפלא איך אנחנו נותנים לזה יד לדבר הזה. זה צועק לשמיים. אני לא רואה שום דבר, ואני אומר עוד פעם מעבר לחוות דעת, מעבר. מה קרה? מה קרה? כל מה שאני מכיר מהתיק הזה החלטנו על פיו ולפיו את מה שהחלטנו, לא קרה שום דבר מאז. ואני מבקש שהנושא הזה של גברת מצקביץ ייבדק בבקשה.

יעקב בורובסקי: יואב אני מציע חנה.

חנה מצקביץ: אני רוצה להגיב.

יעקב בורובסקי: חצי דקה בבקשה. תראו אם יש מי בחדר הזה שיש חשד שהוא מעורב בניגוד עניינים יש מקום לבדוק את זה בכל תהליך, אפשר להגיש פנייה, מכתב, להגיד שהיועצת המשפטית שקלה שהיא בניגוד עניינים, לנמק את הדברים, ייבדקו. אנחנו נמצאים בדיון שוב לדעתי לגמרי אחר, חוות הדעת של רון גזית הונחה בפנינו, חוות הדעת של היועצת המשפטית הונחה בפנינו. אני קורא לכם לקחת בחשבון לא רב אלא מחייב את חוות הדעת, אבל מעבר לזה להסתכל עלינו ואמרת נכון תמונת ראי כל אחד צריך להסתכל בתמונת ראי אמיתית. אנחנו לא חיים בוואקום, אנחנו חיים במדינה עם כללים, מדובר על כללים בסיסיים, ויכול להיות שפעם אחת הם פוגעים ב- א' ופעם שנייה הם פוגעים ב- ב', אבל לא יכול להיות שאנחנו נכופף את הכללים כל פעם שזה נוח או לא נוח למישהו. אני ממליץ שתהיה הצבעה שניגש ונקבל החלטה, ונדמה לי שכל החלטה שתתקבל צריכה לקחת בחשבון את מה שנאמר בחדר הזה. אלה הדברים. חנה רוצה.

חנה מצקביץ: קודם כל אני חושבת שהדברים שנאמרו באשר אלי שאני והיועץ המשפטי ופרקליט המדינה ומבקר המדינה תפרנו תיק על ידי מר הורוביץ יש בהם דיבה קשה. דבר שני, אני לא התייחסתי לנסטלבאום בכל חוות הדעת שלי, חוות הדעת שלי היא חוות שדעת עקרונית שמדברת על נורמות, כך פעלנו עד היום. להזכיר לכם ישבתי פעמיים אני חושבת איתכם שהיתה המלצה של הפרקליטות, כשהגישו קובלנה לבית דין למשמעת, קיבלנו את העמדה של הפרקליטות למרות שלא היתה נוחה לנו אני רוצה להזכיר, אם זה היה בעניין של חיות ואם זה היה בעניינים אחרים. לא זכור לי מעולם שרשות השידור לא קיבלה את המלצת הפרקליטות בדברים כאלה, זאת אומרת זה משהו חריג בהחלט. ובשביל ואני לא מדברת וזה לא מעניין לא נסטלבאום ולא אחר, ואני לא מתייחסת ולא התערבתי במינוי שלו, ורון גזית ליווה אותכם לאורך הדרך, ולא מדבר פה במינוי שלו. מדובר פה לתקופה מסוימת, זה הנורמות שאנחנו נהגנו

בהם עד היום, לתקופה מסוימת כדי לתת להליך המשפטי להתנהל, ומר נסטלבאום יש לו את האפשרות להוכיח את צדקתו, וכמובן שכל הדברים האלה אם הוא ישתף פעולה וההליך הזה יסתיים מהר אז אין בזה שום דבר, זה גם לא אותו דבר כמו השהייה. נוהל 101 מדבר על קדנציות של עובדים עיתונאים, ופעם האדון המנכ"ל פעם היה מנהל הרדיו ואחר כך הוא על פי הנוהל הזה עבר להיות כתב מדיני וכו', וכו'.

<u>יוני בן מנחם</u>: זה בדיוק היה הפוך גברת מצקביץ.

<u>חנה מצקביץ</u>: מה עשית אחרי מנהל הרדיו?

<u>יוני בן מנחם</u>: קודם הייתי כתב מדיני ואחרי זה הייתי מנהל הרדיו.

<u>חנה מצקביץ</u>: ואחרי מנהל הרדיו?

<u>יוני בן מנחם</u>: פרשן.

<u>חנה מצקביץ</u>: פרשן, אוקי. אבל זה לא דבר של, זה חלק מתהליך העבודה ברשות השידור וזה מאוד מקובל. אני אין לי שום עניין אישי עם מר נסטלבאום ולא עם אף אחד אחר, אני מדברת על דברים עקרוניים. לא זכור לי שהוועד המנהל קיבל החלטה אחרת, ואני אמרתי את מה שאמרתי כשהדברים היו.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: בניגוד לפרקליטות?

<u>חנה מצקביץ</u>: כן גם כשבאמת לא היה נוח, וניהלנו שיחות טלפון להזכיר לכם עם מי שאחראי לזה בפרקליטות, והפרקליטות באמת זירזה את העניין, ובסופו של דבר הבן אדם חזר לתפקידו והסתדר. פה אני גם האמת היא שגם אני בכל הניסיונות של ההפרדה הזאת שנעשו, אנחנו הלשכה המשפטית נתקלנו באמת בבעיה, כי אנחנו לא רואים איך ההפרדה הזאת מתבצעת. ואני רוצה למחות על מה שנאמר פה, כי לכאורה אם נאמר יכול להיות שאתם נגועים בניגוד עניינים בגלל אותו דבר שאני אמרתי, כי אתם אלה שאתם מערבבים את הדברים אתם רואים, כי אתם אלה שבחרתם בו למנהל הטלוויזיה, וזה מה שאתם רואים מול עיניכם, וקשה לכם לקבל החלטה אחרת שהיא צריכה להיות במישור אחר לגמרי.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: מנהל הטלוויזיה או מנהל החדשות?

חנה מצקביץ : לא, עכשיו בחרתם בו ואתם רוצים להוציא את זה לפועל, וזה נכון, וקשה לכם לקבל החלטה אחרת. הניגוד עניינים הוא אצלכם בכלל. ואז צריך בכלל היה לשקול אם אתם באמת, וזה מה שלא נשקל, אם אתם במצב המסוים הזה הייתם יכולים לקבל את ההחלטה הזאת, ויכול להיות שההחלטה הזאת היתה צריכה לעבור לנציבות ולא אתם הייתם צריכים לקבל אותה, כי זה חריג.

יו"ר- אמיר גילת : לא אבל זה מה שיואב אומר, אם אמרתם לנו שזה בסמכות, לא אתם אם החוק אומר לנו שזה בסמכותנו.

חנה מצקביץ : בסדר אבל אז חשבנו שאתם, לפחות אני חשבתי תראו שאתם יכולים לקבל את ההחלטה הזאת במנותק, אבל מסתבר שלא. עצם העובדה שלטיעונים שלכם ...

יעקב בורובסקי : חנה תחכי לראות את ההחלטה אולי כן? יש טיעון אחד ויש טיעון אחר.

חנה מצקביץ : לא אבל כן, לפי הטיעונים של מר הורוביץ אני לא רואה שהוא מנתק את הדברים.

יו"ר- אמיר גילת : רגע אני עוד פעם רוצה, אנחנו הרי פועלים פה על פי חוות הדעת, אני עוזב אותך רגע כדי באמת לשים אותך רגע בצד עם כל המעורבות ועם כל היחסים המורכבים בינך לבין הוועד המנהל, נשים את זה רגע בצד.

דובר : אנחנו לא פועלים על פי חוות הדעת?

יו"ר- אמיר גילת : אמרתי רגע לכן אני שם כרגע את חוות הדעת שלה בצד לצורך הדיון.

חנה מצקביץ : היחסים המורכבים?

יו"ר- אמיר גילת : לצורך הדיון, חנה.

חנה מצקביץ : אולי אני בכלל יש ניגוד עניינים שאני לא ...

יו"ר- אמיר גילת : חנה אבל אני עוד פעם אומר דווקא בוא נשים את זה בצד כדי לא להיכנס לדיון כרגע על זה, אני שם אותך בצד אנחנו יודעים שיש חוות דעת חתומה על ידי חנה מצקביץ, שימי אותה רגע בצד. אני רוצה מבחינת ה...

חנה מצקביץ : לא חנה מצקביץ, היועצת המשפטית של רשות השידור.

יו"ר- אמיר גילת: היועצת המשפטית של רשות השידור, בסדר יש לה גם שם. אני רוצה לכן אני רוצה כדי להיות בטוחים שהפרקליטות ערה לתחושות הבטן הלב והשכל שלנו במלואם, כלומר מה לדעת הפרקליטות השתנה מהיום שבו אמרנו את מה שאמרנו והיא על סמך, מה הם הדברים שמפריעים לה שאנחנו לא פעלנו במתחם הסבירות, האם זה רק ההפרדה? כלומר האם זה 90 אחוז ההפרדה ו- 10 אחוז הדברים האחרים? האם זה מצבור של כל הדברים?

רון גזית: זה קודם כל מצבור של כל הדברים. הנקודה המהותית בעיני למרות שאצלהם במכתב זה הנקודה החמישית זה הנקודה של ההפרדה, אבל לעניות דעתי.

יעקב בורובסקי: אני מכניס לפרוטוקול ולא רציתי לעשות את זה, יגאל רביד גם ברדיו לא עובד עכשיו, הוא יושב בבית לא עובד, אפרופו הפרדה. אני היום מיניתי את המבקרת לבדוק במיידי את הנקודה הזאת, גם ברדיו הוא לא עובד.

רון גזית: על כל פנים השאלה החשובה שהיא בעצם, ופה אני משיב ליואב מה השתנה, מה שהשתנה מהזווית שלכם אלה מספר אלמנטים. הנושא הראשון דיברנו עליו, זה נושא ההפרדה שאני שומע ואני לא קובע עמדה כי אני לא יודע, אבל אני שומע מהיועצת המשפטית שלכם ומהפרקליטות שההפרדה שהוצעה היא לא מספקת. וזה נושא שהוא בעל משמעות חשובה מאוד בהחלטה הקודמת. הנושא השני שאנחנו יודעים זה שהפרקליטות ראתה את החומרים, זאת אומרת זה לא רק שראה את זה עורך דין מה שמו זה? רוזנברג אסף, ואתם אומרים בסדר ראה שמענו גם דעות אחרות. אלא יש משקל לזה שהאנשים הבכירים ביותר עד רמת היועץ המשפטי עצמו אנשים בכירים ביותר שמה הסתכלו על החומרים, במובן זה יש להם יתרון עצום עליכם כי אתם לא הסתכלתם על החומרים כי אסור לכם. זה נקודה שנייה שאנחנו למדנו. נקודה שלישית שקרתה זה שיש חוות דעת של הנורמה, שהיועץ המשפטי מחווה דעה שהמקרה של נסטלבאום כפי שהוא מתואר בכתב התביעה הוא מחייב את העברתו מתפקיד ניהולי עד גמר המשפט.

יו"ר- אמיר גילת: אז למה זה לא מגיע כהנחיית יועץ, כי היא לא בסמכותו?

רון גזית: כן, שאלתי את השאלה בישיבה, חד משמעית שאלתי את השאלה, שאלתי את השאלה וענתה לי על זה דפנה, חנה היתה שם ראתה שחנה השיבה לי, שדפנה השיבה לי. אמרתי לה תוציאי הנחייה, זה בדיוק מה שאמרתי, אם זה כל כך ... תוציאי הנחייה. אז היא הסבירה שהיא לא יכולה. על כל פנים.

יו"ר- אמיר גילת: אבל זה הדבר הכי קרוב להנחיית היועץ.

רון גזית: זה הכי קרוב להנחיה, כן.

דובר: לא אבל מי שצריך להוציא את ההנחיה זה אנחנו.

רון גזית: ומי שהוציא את ההנחיה בסופו של דבר...

דובר: לא, מי שצריך להוציא את ההנחיה זה אנחנו כוועד מנהל.

רון גזית: לא, כהנחיה משפטית. (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: הרשות המשפטית.

דובר: הייעוץ המשפטי.

דובר: לא, לא, לא.

דובר: היא צריכה להביא נורמה ואנחנו צריכים ל... (מדברים ביחד).

רון גזית: לכן השאלה היחידה שלדעתי צריכים לשאול את עצמכם בכל הכבוד אתם לא אנשים פרטיים אתם יושבים כפורום, כפורום בעל סמכות, והשאלה שאתם יכולים לשאול אותי היא רק אחת, האם, מה לדעתך סיכויינו בבג"ץ? זו השאלה היחידה. הרי אתם לא אומרים לא מעניין אותי כלום אני מאמין בזה אני הולך עם זה עד הסוף. זה החלטה אישית אדם אישי, היה לי פעם לקוח שאמר אני בשביל להוכיח את חפותי את צדקתי אני מוכן לשלם לך סכומי עתק רק לצאת בסוף זה. זה בסדר מותר לו זה הכסף שלו. במקרה שלכם אתם גוף ציבורי, והשאלה היחידה שאתם יכולים לשאול אותי, אותי או את כל מי שתבחרו לשאול, מה ה- קייס שלנו? יש לנו קייס טוב? פעם קודמת אמרתי לכם ה- קייס שלכם בסדר גמור. הפעם אני אומר לכם הקייס שלכם מאוד חלש, כי יש שינוי נסיבות שפירטתי אותו עכשיו. וזה מה שאתם צריכים לראות לעניות דעתי מול עיניכם.

יו"ר- אמיר גילת: אני חתרתי לכך שהיה ונניח ואנחנו רוצים לערער בפני הפרקליטות על עמדתם, מותר לנו לכתוב מכתב לפרקליטות אנחנו סבורים שטעיתם ב- א, ב', ג', ד'?

חנה מצקביץ: זה מה שנעשה.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

יעקב בורובסקי: אתה רוצה לנסר את הכסא עוד יותר שלא נשב עליו?

יו"ר- אמיר גילת: רגע אני שואל לפני שמקבלים את ההחלטה הסופית.

רון גזית: אני אענה לך על זה.

יעקב בורובסקי: אתה רוצה עם מסור יותר גדול?

יו"ר- אמיר גילת: רגע מותר לשאול שאלה?

יעקב בורובסקי: אפשר לשאול מאה שאלות, אבל אי אפשר, אי אפשר להתעלם ממה שנאמר פה. אתה רוצה, אתה רוצה שינסרו לך את הכסא עם מסור עוד יותר? אז תעשה את זה.

יו"ר- אמיר גילת: אבל כותבת המדינה, רגע אני אתן לך דוגמה.

יעקב בורובסקי: אמיר.

יו"ר- אמיר גילת: בוא שנייה רגע אני אתן דוגמה.

יעקב בורובסקי: מה אתה רוצה שאני אקום ולא אהיה בהצבעה? תגיד לי אני קם והולך.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה רגע, אם אני אומר ככה "המדינה מתקשה לראות כיצד נתק כזה אפשרי". אם אנחנו מוכיחים למדינה שנתק כזה אפשרי?

יעקב בורובסקי: איך אתה יכול להוכיח למדינה? המדינה ...

יו"ר- אמיר גילת: לא יודע אני שואל, איך המדינה יודעת שהיא מתקשה?

יעקב בורובסקי: כי המדינה דנה, אלה הכלים של המדינה.

רון גזית: מר בורובסקי הוא שאל אותי, הוא שאל אותי.

יעקב בורובסקי: אומר לך, אומר לך.

רון גזית: תן לי לענות לו, מה אכפת לך הוא שאל אותי אז למה אתה ...

יעקב בורובסקי: אכפת לי כי הזמן לרעתי.

רון גזית: אני כבר מהישיבה הקודמת זה לא יעזור לך. אני אענה לך על זה תשובה. מעבר למדינה להעלות את זה למדינה עוברת דרך הגברת הזו, לא ברמה האישית אלא ברמה של התפקיד שלה כיועצת משפטית. אם היא קבעה שזה המצב, אז אתה צריך לשכנע אותה קודם כל שהיא טועה בזה שהיא אומרת שהמבנה, ואז אחרי שהיא תשתכנע היא תלך בעצמה או תשלח אותי או תעשה מה שהיא רוצה על מנת לשכנע את הפרקליטות. אתה לא יכול לדלג עליה, היא כיועצת משפטית שלך קבעה שהניתוק הארגוני הוא לא מספיק טוב.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר שנייה רגע, חנה, אני מוכן לרשום שאתה בעד.

יעקב בורובסקי: לא אני לא מוכן, אני חושב שמה שנעשה פה זה נדבך על נדבך על נדבך של תהליך בעייתי, הושמעו פה דברים לטוב ולרע.

יו"ר- אמיר גילת: אין פה שום בעיה בשיחה פתוחה ... אין שום בעיה.

יעקב בורובסקי: איזה שיחה? אתה יודע מה? תגרום להחלטה תסתיים ההחלטה תרצה שאלות הבהרה תעשה שאלות הבהרה.

יו"ר- אמיר גילת: לא אני רוצה לשאול לפני ההחלטה.

יעקב בורובסקי: למה?

יו"ר- אמיר גילת: כי אני רוצה לדעת מה להחליט.

יעקב בורובסקי: הציגו לך.

יו"ר- אמיר גילת: רגע אבל אני רוצה לשאול, חנה למשל לנושא ההפרדה למה את חושבת שיש קודי בהפרדה שזה נדבך מרכזי בנימוק?

חנה מצקביץ: בגלל שזה לא הפרדה אמיתית.

יו"ר- אמיר גילת: מה?

חנה מצקביץ: אם מרסיה היתה פה היא היתה מסבירה לך, מאז הדיון מאז שהחלטתם והמנכ"ל הצהיר שתהיה הפרדה נעשו כמה ניסיונות ושום דבר הוא לא אמיתי, מהבחינה הזאת שאי אפשר לקחת אנשים מסוימים במחלקת החדשות ולהכפיף אותם למי שהוא מתחתיו של מנהל החטיבה כשאחרים מקבלים יושבים כולם בישיבת צוות מקבלים הנחיות, ואיך הם מקבלים? מי

מכתיב? מי מנחה את אלה? הרי זה עבודת צוות כל הדבר הזה. זה דבר אחד. דבר שני הכפיפות שלו למר נסטלבאום הוא בעייתי, איך יכול להיות כזה דבר?

יעקב בורובסקי: אני מבקש את רשות הדיבור, אני מצביע כרגע בעד לאמץ את פניית הפרקליטות בעיקר נוכח חוות הדעת שהושמעו כאן, נדמה לי שאין לנו מנוס וראוי שזה יהיה פה אחד. ואני חושב שמה שאמרתי בפתח הדברים הוא הדבר העיקרי, זה אירוע מינורי הוא לא אירוע דרמטי נא להיכנס לפרופורציות ולקבל את ההחלטה כמו שהיא, כל החלטה אחרת בנקודת הזמן הזו היא סוג של התרסה, שמעבר לזה שלא מכבדת את המוסד הזה שנקרא ועד מנהל, היא תחזור בומרנג לכל אחד מאיתנו באופן אישי, ונא לשקול את הדברים שיקול פשוט. תודה רבה לכם.

יו"ר- אמיר גילת: תודה. המנכ"ל אתה יכול להתייחס לנושא ההפרדה?

יוני בן מנחם: נושא ההפרדה עלתה הטענה של עורכת הדין מרסיה צוגמן שהחיץ הניהולי שנעשה הוא לא מספיק, היא טענה שזה מה שהיא אומרת מגובה על ידי עורך הדין גזית.

רון גזית: שמה?

יוני בן מנחם: אני חוזר, נושא ההפרדה.

חנה מצקביץ: לא ראיתי שזה כתוב בהתכתבויות.

יוני בן מנחם: אם לא תפריעו לי, אם לא תפריעו לי.

יו"ר- אמיר גילת: שידור חוזר זה נקרא.

יוני בן מנחם: בנושא ההפרדה שנעשתה טענה עורכת הדין מרסיה צוגמן בפניי שהחיץ הניהולי שנקבע ויצא במכתב רשמי של סמנכ"ל משאבי אנוש לכל הנוגעים בדבר איננו מספיק, והיא טענה שזה גם עמדתו של עורך הדין רון גזית.

רון גזית: לא.

יוני בן מנחם: רגע.

חנה מצקביץ: אני לא ראיתי את זה במכתבים.

יוני בן מנחם: בבקשה תאפשרו לי לסיים, רגע, תאפשרו לי לסיים אני מאוד מבקש תאפשרו לי לסיים.

חנה מצקביץ: היא גם הסבירה למה.

יוני בן מנחם: את אמרת שאת לא יודעת עכשיו את יודעת?

חנה מצקביץ: אני לא אמרתי שאני לא יודעת.

יוני בן מנחם: אם תשמעי את העובדות כולן עד תומן נוכל לדבר. אחר כך פנה אלי היו״ר וביקש ממני שגם כן לבר עם עורך הדין רון גזית מה באמת עמדתו. אני ביקשת מהגברת צוגמן להציע לי הצעה שתהיה על דעתך. והיא חזרה אלי ואמרה לי שבמקום להכפיף את עדי התביעה המדוברים לאלון מזר שהוא ממלא מקום חטיבת החדשות מה דעתי להכפיף אותם למר יואב גינאי שהוא מנהל חטיבת התוכניות? אמרתי לה מקובל עלי אין שום בעיה עם זה, נעשה את זה. שם זה הסתיים.

חנה מצקביץ: לא, ניסינו גם את הדבר הזה, ומסתבר שזה בלתי אפשרי, יואב גינאי לא יכול לתת להם הנחיות לגבי החדשות, יואב גינאי.

יוני בן מנחם: מה עושה ...

חנה מצקביץ: זה כבר אבד על זה הקלח, זאת אומרת כבר אחרי זה זרמו מים בירדן.

יוני בן מנחם: איזה מים זרמו בירדן?

חנה מצקביץ: הנושא של יואב גינאי.

יוני בן מנחם: איך ניסיתם את זה? איזה ידע יש לכם בעבודת חדשות לדעת שניסיתם את זה ולא הצלחתם? האם מישהו בכלל דיווח למנכ״ל על זה?

חנה מצקביץ: מרסיה דיברה עם יואב גינאי.

יוני בן מנחם: נו?

חנה מצקביץ: וניסתה לברר, מרסיה צריכה להגיע אולי תשמעו ממנה?

יוני בן מנחם: אוקי נשמע ממנה, לי היא לא דיווחה שזה לא עובד.

חנה מצקביץ: זה מדווח לסמנכ״ל כוח אדם שזה לא עובד, ואתה גם מכותב במיילים.

יו״ר- אמיר גילת: כן.

רון גזית: אני התייחסתי לדברים אכן דיברו איתי אבל לא ברמה של שם כה או אחר, אני לא מכיר את השמות ולא מכיר את המבנה הארגוני, אני דיברתי ברמה העקרונית, ואכן הבעתי את דעתי שלא ייתכן, לא נכון הדבר שנסטלבאום יהיה כפוף למישהו.

דובר: העדים.

רון גזית: מה?

יו"ר- אמיר גילת: העדים לא נסטלבאום, העדים, העדים.

רון גזית: שהעדים יהיו כפופים למישהו שהוא מתחתו של נסטלבאום גם אם זה ביחד איתך. זה באמת אמרתי, זה נכון.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

רון גזית: לגבי כל השמות האלה אני לא זוכר, אני גם זה גם לא אומר לי כלום אני לא מכיר את המבנה הארגוני שלכם.

יו"ר- אמיר גילת: חנה אני בכוונה מתעכב כי השאלה אם זה מסוג הדברים, אלא אם כן אתה אומר לי שחבל על הזמן זאת אומרת גם אם נמצא את הפיתרון הזה זה לא ישנה את עמדת הפרקליטות?

רון גזית: אני לא אומר לך את זה, אתה צריך לשאול את השאלה הזאת את חנה מצקביץ לא אותי.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

יואב הורוביץ: אני רוצה להגיד פה משהו, מעכל את הדברים ואני אומר דבר כזה. הנימוק היחידי אחרי שאני שומע ושמעתי עוד פעם את רון שהוא נראה לי שצריך להתמודד איתו, זה הנימוק הזה של אותה הפרדה, שלי הוא נראה הדבר המהותי היחידי שאני שמעתי פה. לאור זאת אני מבקש שאנחנו נבחן את הדבר הזה במשותף עם כל מי שצריך כדי לייצר את אותה הפרדה. אני חושב שיצירת אותה הפרדה יכולה מצד אחד לעשות צדק, שאני מאוד מאוד חרד שלא יעשה אם אנחנו נקבל החלטה שהיא, אבל מצד שני, זאת אומרת אני מבין שיש פה שאלה, מצד שני מכיוון שזה הדבר היחידי שנאמר שהוא שונה אז אני הייתי מבקש שהנושא הזה ייבדק, רון, ואנחנו נחשוב על דרכים אחרות לייצר את אותה

הפרדה ולא זה. זאת אומרת אני מבקש להתמקד בנושא הזה ונמצא את הדרכים. אני רוצה להגיד עוד פעם, אני רוצה להגיד עוד פעם שהעובדה שאנחנו נחזור בכל פעם לחוות הדעת של הגברת חנה מצקביץ היועצת המשפטית של רשות השידור בהקשר הזה היא מבחינתי לא נכונה, היא לא צודקת, אני חושב שככול שאני עוד פעם אני אומר ככול שזיכרוני אינו מטעה אותי יש פה יריבות אפילו ברמה של יריבות אישית שהגיעה כדי אני לפחות זוכר צעקות פה בחדר הזה של אחד עם השני, ואני לא יכול להשתחרר, אני אומר את זה בצורה הכי גלויה, אני לא יכול להשתחרר מהרושם שבכל פעם שהנושא הזה יגיע לפתחה אז ברור לי מה תהיה חוות הדעת בהקשר הזה. אז אני מבקש, אני רוצה להגיד את זה שאני מבקש שאנחנו נמצא את הדרך למצוא בלי להגיע, כי אנחנו הרי ברור לנו מה תהיה התשובה.

__יו"ר- אמיר גילת__: חנה אני עוד פעם חוזר אני מחדד עוד פעם את הנושא של ההפרדה, כי באמת גם אני התעכבתי על זה, כי השאלה אם זה סעיף מחולל לשינוי מבחינת הפרקליטות? זאת אומרת והיה נניח ואת תגיעי למסקנה שההפרדה המוצעת היא מתאימה, היא נכונה, ראויה, האם את תשקלי לשנות את חוות הדעת שלך על סמך סעיף ההפרדה?

__חנה מצקביץ__: אני לא יודעת.

__יו"ר- אמיר גילת__: את לא פוסלת את זה?

__חנה מצקביץ__: אני לא יודעת.

__יו"ר- אמיר גילת__: לא יודעת זה כן או לא, לא פוסלת?

__חנה מצקביץ__: אני לא יודעת, אני אשקול את כל הנתונים שיהיו בפני.

__יו"ר- אמיר גילת__: אוקי עכשיו נושא.

__יעקב נווה__: אני גם שאלתי שאלה נוספת בפעם שעברה, אני ביקשתי ואני מבקש לדעת אם זה יושם, אם ניסו לגשר?

__יו"ר- אמיר גילת__: בין?

__יעקב נווה__: הצדדים.

__יו"ר- אמיר גילת__: אני לא חושב שזה רלוונטי.

יעקב נווה: ביקשתי, ביקשתי את זה ואני מבקש לדעת אם זה נעשה, אם הצעד הזה נעשה?

יו"ר- אמיר גילת: אתה יודע על זה משהו הליך גישור בין המתלונן לנתבע?

יוני בן מנחם: מה זה רלוונטי לעניין?

חנה מצקביץ: עכשיו יש בג"ץ.

יוני בן מנחם: מה זה רלוונטי לבג"ץ?

יעקב נווה: עכשיו יש בג"ץ אבל כשישבנו פעם שעברה...

יוני בן מנחם: נניח שהיה ניסיון גישור אז מה זה היה, זה היה מייתר את הבג"ץ? נניח שהיה ניסיון גישור זה היה מייתר את הבג"ץ?

יעקב נווה: אני לא יודע, מה את אומרת חנה?

חנה מצקביץ: אני לא יודעת.

יו"ר- אמיר גילת: לא, זה לא קשור. טוב אני רוצה לשאול עוד שאלה, אני אסכם רגע גם את מה ששמענו, זאת אומרת באמת הלבטים הם רבים, כי מצד אחד יש את ההחלטה שלנו שאני עומד מאחוריה על כל נדבכיה שנפלו גם לדעתנו במתחם הסבירות בפעם הקודמת, ואת כל התחושות בטן ביחס לתיק הזה והכרת המציאות. ומצד שני באמת יש פה אלמנט חדש שלחלוטין אי אפשר להתעלם ממנו, שזה אמירה מפורשת של היועץ המשפטי לממשלה ושל היועצת המשפטית של רשות השידור, ואנחנו כולנו עוד פעם זה לא גוף פרטי זה גוף ציבורי, ואנחנו אמונים על שמירת החוק ויש פה בעיה עם התמודדות עם אמירה כזאת של רשויות החוק במדינת ישראל. אני חושב שצריך לעשות כל מאמץ כדי לראות אם אפשר לתקן את חוות הדעת של חנה על סמך ראיות חדשות שהמנכ"ל וההנהלה יציגו לך, שנייה רגע, כי אם יש הפרדה וזה יכול להיות זה התשתית המרכזית אם אני מבין ככה שזה אחת התשתיות המרכזיות של חוות הדעת, אולי אפשר להסביר לפרקליטות שעמדתנו אנחנו רוצים לתקן אותם בעניין הזה ולהבהיר להם קצת יותר.

חנה מצקביץ: אני רוצה לומר בעניין הזה.

יו"ר- אמיר גילת: כן.

חנה מצקביץ: שהפרקליטות רואה בחומרה רבה, הפרקליטות, אני אומרת העין הציבורית רואה בחומרה רבה שבינתיים הוא ממשיך בתפקידו ולא נעשה שום דבר. זאת אומרת אתם היה לכם את הזמן לעשות את הדברים.

יו"ר- אמיר גילת: אנחנו זה עתה ראינו ביום חמישי ראינו שאין הפרדה לכאורה לפי מה ש...

חנה מצקביץ: לא, אנחנו ראינו, אנחנו ראינו את זה כבר מזמן והערנו על זה ...

יו"ר- אמיר גילת: בסדר, המכתב שלך הגיע ביום חמישי.

חנה מצקביץ: לא אבל אנחנו הערנו גם למנכ"ל גם לסמנכ"ל כוח אדם.

יו"ר- אמיר גילת: אלינו לא הגיע שום תלונות, אנחנו שמענו על זה פעם ראשונה כשקראנו ביום חמישי האחרון את המכתב.

חנה מצקביץ: אבל המנכ"ל היה צריך לבוא אליכם ולהגיד אם הוא הצליח לעשות את ההפרדה כי הוא התחייב לעשות את זה. בחוות דעת.

יוני בן מנחם: המנכ"ל עשה את ההפרדה בייעוץ ובהתייעצות עם הגברת מרסיה צוגמן ועל פי המלצתה להכפיף אותו ליואב גינאי, להכפיף את העדים ליואב גינאי.

חנה מצקביץ: זה שהוא בלתי אפשרי, הוא לא הגיוני.

יוני בן מנחם: זה רעיון, אבל זה הרעיון שהביאה הגברת מרסיה צוגמן, מה רצית שהמנכ"ל יעשה?

חנה מצקביץ: טוב.

יואב הורוביץ: עוד מילה אני רוצה להגיד, אני רוצה גם כדי שבאמת הדברים יישארו במסגרת העניינית שלהם, אני רוצה און דה רקורד להתנצל על הביטוי שלי תפירת תיק משום שהכוונה היא היתה לתחושות בטן שלי ולא לדברים שאני יודע אותם אלה תחושות קשות שלי, ואני רוצה להתנצל בפני המוסד ובפני האנשים, אני לא חושב שזה היה נכון להשתמש בביטוי הזה, אבל התחושות שלי ... אבל אני רוצה שאון דה רקורד זה יישמע, אז אני מתנצל על הביטוי הזה.

יו"ר- אמיר גילת: אני רוצה לשאול שאלה מכיוון אחר, והיה ואנחנו נקבל החלטה שונה מההחלטה שקיבלנו, והמשמעות היא בעצם פגיעה במר נסטלבאום, ואני

אגב חולק על מה שאמר בורובסקי, זה לא עניין של מה בכך, זה לא עניין פעוט, זה קריירה של בן אדם, זה דיני נפשות, זה לא. איך הוא אמר עניין פשוט? זה לא עניין פשוט.

חנה מצקביץ : ישבנו ב...

יו"ר- אמיר גילת: לא, רגע, רגע, זה לא עניין פשוט וזה לא עניין קל. האם בבואנו לקבל החלטה שונה מזו שקיבלנו לא יהיה ראוי לעשות שימוע נוסף למר נסטלבאום ולהציג בפניו את המידע החדש שהתקבל, שהרי הוא לא היתה לו זכות להתמודד עם המידע הזה?

רון גזית: אני אשיב על השאלה הזאת. אין חובה לעשות שימוע נוסף, כי בעצם הוא את כל העובדות שהיה לו לומר הוא אמר, הסוגיות שאנחנו דנים פה הם סוגיות משפטיות בעיקר כחוות דעת פנימיות של היועצת המשפטית של הרשות ושל היועץ המשפטי לממשלה, כך שאין פה איזה אירוע חדש שמחייב שימוע. יחד עם זאת זכותכם לעשות שימוע, ואם אתם תרצו לעשות שימוע אי אפשר למנוע מכם לעשות את זה, רק אתם צריכים לקחת בחשבון אם אתם חשים שאתם צריכים עוד אבל צריך לקחת בחשבון שלוח הזמנים להגיש את התשובה לבג"ץ זה ביום חמישי, זאת אומרת לא בטוח שיתנו לנו אורכה נוספת שם, כבר הגשנו שלוש פעמים. אם אתה מתייחס לשאלה של לוחות זמנים להציע פיתרונות בעניין של הכפיפויות וכן הלאה, לוח הזמנים הוא לא כל כך מרווח, היום יום ראשון.

יו"ר- אמיר גילת: מה הסיכוי לבקש ארכה?

רון גזית: הגשנו עכשיו שוב, לבקש אפשר אני לא, זה תלוי מה תהיה עמדת הצדדים האחרים גם, צריך גם נימוק טוב לארכה.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי כי אני די ... נימוק טוב, אני מרגיש צורך ש...

יואב הורוביץ: אני רוצה לשאול שאלה רק.

יו"ר- אמיר גילת: רגע שנייה רק הפרוטוקול אחר כך לא קולט. אני כן מרגיש צורך שאם אנחנו הולכים לשנות את ההחלטה אני חושב שמן הראוי לשמוע את עמדתו של מר נסטלבאום, לנוכח הפגיעה הצפויה בו, ולנוכח הדברים שלא עמדו בפניו בישיבה הקודמת.

יואב הורוביץ: האם אני שואל מישהו אולי פה יכול להגיד לי, האם מהרגע שבו אנחנו דנו שזה היה לפני כחודשיים, מתי היתה פה ההחלטה הזאתי?

יו"ר- אמיר גילת: כחודשיים, את זוכרת איזה תאריך?

דובר: שמונה במאי.

יו"ר- אמיר גילת: שמונה במאי?

דוברת: שמונה במאי, בול חודשיים.

יואב הורוביץ: חודשיים, האם היה איזה שהוא שינוי במה מהטענות שהנציבות הפנתה למר נסטלבאום? אני שואל.

דובר: לא הבנתי למה אתה מתכוון.

יואב הורוביץ: תיכף אני גומר את השאלה אז תבין.

דוברת: הוא שואל מה השתנה מאז ... האם היה שינוי?

יואב הורוביץ: האם הנציבות שינתה את מי מהטענות שלה, את מה מהטענות שלה כלפי מר נסטלבאום מלפני חודשיים להיום? האם אתם יודעים על דבר כזה?

חנה מצקביץ: כן, הנציבות טוענת שהגיעו אליה תלונות של אנשים שהוטרדו מידי מר נסטלבאום.

דוברת: בחודשיים האחרונים?

חנה מצקביץ: כן.

יואב הורוביץ: בחודשיים האחרונים. אני הייתי מבקש.

רון גזית: הכוונה לעדים לא ל...

דוברת: מה עדים חדשים?

יואב הורוביץ: אני הייתי מבקש, אני הייתי מבקש לבדוק, אני רוצה רגע לבקש משהו שנייה.

רון גזית: שמענו את בפרקליטות.

חנה מצקביץ: זה נכתב בחוות דעת שלי.

יואב הורוביץ: רק רגע, אני רוצה לבקש שהנושא הזה, אדוני המנכ"ל, אמיר, אמיר אני רוצה שייבדק האם הנציבות עצמה מהרגע שבו אנחנו החלטנו ועד היום היה מכלול של טענות, אני מבקש שנעשה את זה בהקפדה, היה מכלול של טענות,

האם משהו מהטענות האלה השתנה, התעצם או הוחלש בחודשיים האחרונים? אפשר לבדוק את זה את הדבר הזה?

דובר: בדין המשמעתי?

יואב הורוביץ: במכלל הטענות שהיה לנציבות כנגד מר נסטלבאום.

חנה מצקביץ: זה כתוב בחוות דעת.

יו"ר- אמיר גילת: לא, לא ירדתי לסוף לדעתך.

דובר: הוא הגיש בקשה למחוק על הסף והבקשה דחתה.

יואב הורוביץ: היו מגוון של טענות של הנציבות כלפי מר נסטלבאום.

רון גזית: הוא מדבר על כתב האישום עצמו.

יואב הורוביץ: היו מגוון של טענות.

רון גזית: כנראה שיש לך איזה מידע בנושא הזה? כי זה נשמע שאלה ש...

יואב הורוביץ: אבל אני רוצה רגע אתם יודעים אנחנו כל אחד מתנהל.

רון גזית: שמישהו חזר בו מהתלונה שלו?

יואב הורוביץ: אני רוצה שתיבדק השאלה שלי לא הטענה.

יו"ר- אמיר גילת: על ידי מי?

יואב הורוביץ: ואני רוצה שהיא תיבדק, האם משהו מהטענות של הנציבות השתנה מהרגע שאנחנו יצאנו מהחדר הזה והחלטנו ועד היום, יכול להיות שהוחמר, יכול להיות שהוקל.

יו"ר- אמיר גילת: אתה מדבר על טענות שיש בכתב האישום?

יואב הורוביץ: מה?

יו"ר- אמיר גילת: טענות שיש בכתב האישום?

יואב הורוביץ: בוודאי.

יו"ר- אמיר גילת: עכשיו הבנתי.

יואב הורוביץ: אני רוצה שזה ייבדק, האם, האם...

רון גזית: לזה צריך לפנות אליהם במכתב.

יואב הורוביץ: מה?

רון גזית: צריך לפנות אליהם.

יואב הורוביץ: אני מבקש, אני מבקש שבאופן רשמי לקבל תשובה ולפני שאני אחליט בעניין הזה, אפשר לעשות את זה מהר מאוד אגב, זה יכול להיות בפנייה היום ולקבל תשובה עוד היום או מחר. האם מה מהטענות?

יו"ר- אמיר גילת: חנה את רושמת?

חנה מצקביץ: לא אני לא יכולה לבדוק את מה שמר הורוביץ אומר.

יו"ר- אמיר גילת: לא, מכתב לנציבות.

חנה מצקביץ: כי אני נגועה הרי בניגוד עניינים, אז אני מניחה שמר הורוביץ יבדוק את זה.

יו"ר- אמיר גילת: אז מרסיה, מרסיה.

חנה מצקביץ: מרסיה ואני זה אותו דבר, אז אנחנו מציעים שתבדקו את זה בעצמכם.

יואב הורוביץ: אז איך אני יכול לבדוק את זה?

חנה מצקביץ: מה שהוא רוצה זה לא ניגוד עניינים ומה שהוא לא רוצה זה ניגוד עניינים? שיחזור בו מהדברים שלו אז אני אבדוק את זה, כרגע אני בניגוד עניינים אני צריכה לשאול את היועץ המשפטי לממשלה מה דעתו על ניגוד העניינים הזה, מי נמצא בניגוד עניינים. לא יכול להיות שכשאומרים משהו שלא מתאים לו אז אני בניגוד עניינים וכשהוא רוצה אז זה לא יהיה ניגוד עניינים.

יו"ר- אמיר גילת: אבל אף אחד, אבל פרט לאמירה הזאת.

חנה מצקביץ: אם הוא לא יחזור בו מהדברים נגדי אני לא מוכנה לטפל.

יו"ר- אמיר גילת: הוא חזר בו, הוא חזר.

חנה מצקביץ: לא, הוא חזר בו רק מזה שאני תפרתי תיק ויחד עם פרקליט המדינה.

יואב הורוביץ: אני לא אמרתי ...

חנה מצקביץ: אני פשוט ציטטתי אותך, וביחד עם מבקר המדינה שאני תפרתי תיק.

יואב הורוביץ: טוב אני למען עשיית הצדק.

חנה מצקביץ: וביחד עם היועץ המשפטי לממשלה.

יואב הורוביץ: טוב אז למען עשיית הצדק אני מבקש, אני מבקש אני חושב שיש לנו פה נתון שהוא מהותי, ולא ייתכן שיתנו את זה, אני מבקש לבדוק, אני לא אפילו

מבקש לבדוק מה הם הדברים, אני מבקש לבדוק האם מהרגע עברו חודשיים ימים האם מה מהטענות נגד מר משה נסטלבאום מהרגע שבו אנחנו סיימנו וקיבלנו החלטה עד היום, האם השתנה, האם הוקל אולי...

חנה מצקביץ: רק לפני שבוע ישבנו איתם, אם היה מה נשתנה אז הם היו אומרים לנו.

יואב הורוביץ: אני רוצה, יכול להיות שלא ויכול להיות שכן.

דובר: לפני שבועיים.

יואב הורוביץ: סליחה?

דובר: לפני שבועיים.

יואב הורוביץ: אוקי, אני מבקש שהנושא הזה ייבדק.

יו"ר- אמיר גילת: האם הסעיפים, האם חל שינוי?

יואב הורוביץ: כן, ומכל הטענות שהיו נגד מר נסטלבאום האם היה שינוי במה מסעיפי האישום כנגדו?

דובר: באיזה מהסעיפים.

יואב הורוביץ: מה?

דובר: באיזה לא במה.

יואב הורוביץ: באיזה, באיזה.

יו"ר- אמיר גילת: טוב אני אוציא מכתב לנציבות.

יואב הורוביץ: כן.

רון גזית: חברים אתם קחו בחשבון את לוחות הזמנים, היום יום ראשון, המועד להגיש תשובה הוא יום חמישי, אתם צריכים לקבל החלטה בעניין הזה. ההמלצה שבפניכם נאמרה על ידי נאמרה על ידי חנה, וזה לא רק הנושא של הסוגיה של המבנה הארגוני, אלא גם יש את העניין של המדיניות שהם מסתכלים על זה גם אצל היועץ המשפטי ואצל חנה בכל הקשור למעשה הזה של הטרדה מילולית. אתם צריכים להסתכל על הדבר הזה לקבל החלטה משום שאנחנו צריכים להציג את העמדה בפני בית המשפט, אני לא בטוח שתוכלו לקבל דחייה נוספת, קיבלנו רק עכשיו עוד שבוע, אני לגמרי לא משוכנע שיתנו לנו ארכה נוספת בעניין הזה.

אפשר לנסות כמובן, אבל אם לא אתה רוצה לעשות שימוע מחר ולקבל החלטה מחר בערב?

חנה מצקביץ: אני רוצה לומר משהו בעניין. אני שוב אומרת אני לא מדברת על מר נסטלבאום ולא על שטום אחד אחר באופן אישי, אני כיועצת משפטית רואה את הדברים בראיית רוחב, ואתם צריכים לשאול את עצמכם מה יקרה מחר כשיקרה לנו אותו מקרה ואנחנו כן נרצה להעביר את האיש מתפקידו וכן אנחנו נרצה להיעתר לבקשה של היועץ המשפטי לממשלה, איך אתם תוכלו להסביר את חוסר השוויון שקיים בדברים האלה גם אל מול ההחלטות שהיו בעבר וגם להחלטות שיעמדו בפניכם אולי בעתיד? אתם צריכים לראות אם יש לכם נימוק מספיק טוב כדי לסטות מנורמות שאתם בעצמכם קבעתם אותם.

יו"ר- אמיר גילת: אם לא הובן אמרתי שאני מרכין ראש מול החלטות היועץ המשפטי לממשלה, אני רק אמרתי וגם הזכרת עוד מקרה אחר שהעלינו מישהו לטלפון, גם שם העלינו אותו על הטלפון את נציג הפרקליטות כדי לברר דברים, כדי לדעת אם אפשר לזרז כדי לדעת, לא ניכנס פה לפרטים של המקרה ההוא.

חנה מצקביץ: לא אבל...

יו"ר- אמיר גילת: רגע אז אותו דבר, אני מרגיש.

אסתי אפלבוים: אף פעם לא היה לנו מנהל חדשות.

מרסיה צוגמן: היה.

אסתי אפלבוים: מתי היה?

מרסיה צוגמן: לא אצלכם אבל היה מנהל חדשות בערבית שהושעה בתקופה של הוועד מנהל הקודם.

חנה מצקביץ: זה עוד יותר גרוע.

דובר: זה עוד יותר גרוע.

מרסיה צוגמן: לא, בתקופה של אמיר, אמיר לפני שאתם נכנסתם כוועד מנהל... (מדברים ביחד).

יו"ר- אמיר גילת: כן במליאה הקודמת, לא היה ועד מנהל.

חנה מצקביץ: ולחומרה במנהל חדשות...

מרסיה צוגמן: ומנהל חדשות.

אסתי אפלבוים: לא, אני אומרת אתם אומרים...

יוני בן מנחם: היה מנהל חדשות ברדיו שהוגש נגדו כתב אישום פלילי בבית משפט השלום ולא נעשה נגדו דבר.

מרסיה צוגמן: מי היה מנהל חדשות ברדיו?

יוני בן מנחם: סליחה, מנהל חטיבה.

דוברת: בערבית.

יוני בן מנחם: מוטי אמיר.

מרסיה צוגמן: הוא לא היה מנהל אז, הוא לא היה מנהל אז.

יוני בן מנחם: מה הוא היה? מנהל חטיבת הביצוע, הוא היה מנהל חטיבת הביצוע היה נגדו כתב אישום פלילי ולא נעשה נגדו כלום.

יו"ר- אמיר גילת: טוב אני מציע.

מרסיה צוגמן: לא היה ועד מנהל אז, היתה בעיה אחרת.

יו"ר- אמיר גילת: מרסיה, מרסיה.

יוני בן מנחם: היה ועד מנהל.

מרסיה צוגמן: לא היה, לא היה.

יו"ר- אמיר גילת: עזבי עזבי, יוני עזוב עזוב עכשיו נו חבל על הזמן. אני מציע ככה, קודם כל לעניין ההפרדה גם אם לא היינו מתכנסים עכשיו הוא חייב להתקיים, כי הוא פועל יוצא של ההחלטה הקודמת שלנו. אז זה גם בלי קשר לעמדת הפרקליטות ועמדת היועצת המשפטית ועמדה של זה ושל זה, צריך לפתור מחר בבוקר את כל נושא ההפרדה שלא יהיה מצב פה שההחלטה ש...

מרסיה צוגמן: אני לא יודעת אם דיווחו לכם.

יוני בן מנחם: האם הצעת שיואב גינאי יהיה? זה נכון?

מרסיה צוגמן: לא, שיואב גינאי יהיה אחראי על העדים.

יוני בן מנחם: נו?

מרסיה צוגמן: אבל זה סמנכ"ל משאבי אנוש אמר שזה בלתי אפשרי, צריך להיות מישהו מתוך החדשות, כי הוא הסביר לנו שחדשות יש.

יו"ר- אמיר גילת: עזבי עזבי אותנו מזה עכשיו, אני אומר.

מרסיה צוגמן: לא אבל זה אתה אמרת שזה משהו שצריכים לפתור, וזו בעיה שההנהלה לא מצליחה לפתור.

יו"ר- אמיר גילת: אז בסדר.

יוני בן מנחם: מצליחה לפתור? אם היית מביאה את זה לפתחו של המנכ"ל, לפתחו של סמנכ"ל משאבי אנוש הוא היה מסביר לך שזה כן אפשרי.

יו"ר- אמיר גילת: קודם כל אני מבקש כהחלטה שלנו שנושא ההפרדה יטופל מחר בבוקר כי זה...

מרסיה צוגמן: אבל זה לא יכול להיות עובד שהוא כפוף לנסטלבאום.

יו"ר- אמיר גילת: אני לא נכנס איך, אני מבקש החלטה של הוועד המנהל שההנהלה תטפל לאלתר מחר בבוקר בנושא ההפרדה בלי קשר לדיון שהתנהל פה עכשיו, אין קשר. עכשיו חנה אנחנו ברגע שיימצא הפיתרון להפרדה תבחני אותו עוד פעם תראי אם הוא נותן לך, אם הוא משביע את רצונך ביחס למה שנטען בחוות הדעת, ואולי לגבי הסעיף הזה יכולה להיות עמדה שונה, כי הרי את טוענת שאין הפרדה, בוא נראה אם כשתהיה הפרדה תוכלי לשנות את הנושא. דבר שני אני כן מבקש שנזמן את מר נסטלבאום לשימוע, אם הוא עלול להיפגע מההחלטה אני מבקש שניתן לו את הזכות להתמודד עם הטיעונים החדשים. ואנחנו ננסה לעשות את זה במהירות האפשרית עורך דין גזית, אנחנו ערים ללוח הזמנים. במקביל אני כן מציע שאולי תבקש דחייה כדי להסביר שאנחנו קיבלנו מידע חדש אנחנו רוצים לבדוק דברים לנסות לערוך לו שימוע.

חנה מצקביץ: אפשר לבקש חמש דקות התייעצות לפני ההצעות ... פנימית שלנו?

דובר: בלי עורכי הדין?

חנה מצקביץ: לבד בלי פרוטוקולים בלי כלום, אפשר חמש דקות?

דובר: את רוצה שנצא?

חנה מצקביץ: כן.

דובר: אבל התייעצות למה לא התייעצות עם כל חברי הוועד המנהל?

חנה מצקביץ: אז בואו אולי נשים אותם על הטלפון חמש דקות? (הפסקה בהקלטה).

חנה מצקביץ: (המשך הישיבה). אנחנו שוב שקלנו את העניין של ה...

יו"ר- אמיר גילת: רגע, רגע,, רגע, אנחנו מחדשים את הדיון אחרי ההפסקה, בבקשה חנה.

חנה מצקביץ: מרסיה ואני שקלנו שוב את הנושא של ההפרדה, ואנחנו לא רואים בנסיבות באמת אפשרות לעשות הפרדה, מדובר פה בכמות גדולה של...

יו"ר- אמיר גילת: רגע הפרדה צריך לעשות גם אני אמרתי בלי קשר לדיון אפרופו החלטה שלנו.

חנה מצקביץ: כן אבל אנחנו לא רואים אפשרות לעשות את ההפרדה.

מרסיה צוגמן: אבל זה נורא קשה אמיר, אני לא יודעת אם...

יו"ר- אמיר גילת: רגע לא היית בקטע הזה, אני אומר אני חוזר ומדגיש שהחלטת הוועד המנהל על אי העברתו מתפקידו היה עם תנאי שתהיה הפרדה.

מרסיה צוגמן: אוקי אז ניסו לעשות את זה.

יו"ר- אמיר גילת: וגם בלי המכתב של הפרקליטות ובלי המכתב של חנה ההחלטה הזאת צריכה להתבצע.

מרסיה צוגמן: עכשיו בפועל, נחכה למנכ"ל כי חשוב שהוא יהיה פה.

יו"ר- אמיר גילת: שמה?

מרסיה צוגמן: לא, חשוב שהוא יהיה פה.

דובר: המנכ"ל נכנס.

מרסיה צוגמן: בפועל בהתחלה אחרי הישיבה שלכם מונה אלון מזר להיות אחראי על העובדים, אלון מזר הוא...

דובר: על העדים.

מרסיה צוגמן: על העדים, אלון מזר הוא עובד שהוא כפוף למנהל חטיבת החדשות. עכשיו אנחנו לא ידענו את זה גילינו את זה כשהוגשה העתירה לבג"ץ ואז ביקשתי את כל המסמכים ואז גיליתי את זה, ואז מיד שוחחתי עם יוני שלא יכול להיות שמישהו שהוא כפוף לנסטלבאום הוא יהיה אחראי על העובדים, כי זה בעצם זה נסטלבאום כפוף על העדים. אז הצעתי למנכ"ל ש...

יוני בן מנחם: רגע סליחה בנקודה הזאת, מה אלון מזר שייך לנסטלבאום? אין לו שום סכסוך עם העובדים האלה, מה הבעיה שלו להפעיל אותם? אני לא מבין את זה.

מרסיה צוגמן: כי נסטלבאום אחראי עליו.

יוני בן מנחם: אז מה?

מרסיה צוגמן: אז אם נסטלבאום נותן לו הנחיה הוא חייב לבצע.

יוני בן מנחם: איזה הנחיה הוא נותן לו?

חנה מצקביץ: אלון מזר כפוף למנהל חטיבת החדשות.

יוני בן מנחם: נכון.

חנה מצקביץ: הוא גם כפוף לו באופן כזה שגם ההתקדמות שלו בתפקיד די תלויה בו.

יוני בן מנחם: למה?

חנה מצקביץ: מה זאת אומרת למה?

מרסיה צוגמן: כי הוא הממונה הישיר עליו.

חנה מצקביץ: הוא ימליץ עליו, כי הוא בטח יכריז למכרז. מה זה למה?

יוני בן מנחם: לאיזה מכרז?

חנה מצקביץ: תראו אתם מדברים...

יוני בן מנחם: איזה מכרז תלוי ועומד? רגע, על מה אתם מדברים איזה מכרז תלוי ועומד שאלון מזר מתמודד עליו? על מה אתם מדברות?

מרסיה צוגמן: הוא הממונה הישיר זה ברור, כל הסמכות שיש ממונה ישיר על הכפוף שלו זה ברור לגמרי, אני לא חושבת שאני צריכה פה להסביר את זה.

יו"ר- אמיר גילת: על מה אנחנו מדברים על מתן הוראות לצאת לכתבה או על חופשות?

מרסיה צוגמן: על הכל.

יוני בן מנחם: לא, לא, לא, לא, סליחה.

מרסיה צוגמן: על מי יופיע על המסך, על מי.

יוני בן מנחם: סליחה אנחנו עשינו הפרדה כזאת מרסיה, כל מה שקשור לעניינים המנהליים הם כפופים ישירות למנכ"ל. הם כפופים לאלון מזר רק בתחום של הכיסוי התקשורתי זה הכל, זאת ההפרדה. איזה, איזה סכנה יש באלון מזר שנסטלבאום ישפיע עליו ואומר לכתב הזה תצא לאייטם פה או תצא לאייטם שם? העניינים המנהליים המנכ"ל יטפל ישירות, הוא אחראי ישירות על העובדים האלה, אז איזה ניגוד עניינים יש? איזה בעיה יש?

יואב הורוביץ: אבל אני רוצה לשאול מעבר לזה סליחה, אני רוצה לשאול מעבר לזה, אני חושב שנושא ההפרדה הוא לא עניין כללי, נושא ההפרדה צריך להיבדק באופן רלוונטי ולנו אין את זה, זאת הבעיה שלנו, אנחנו אין לנו את הראיות ואין לנו גם את העדויות של אותם אנשים. אני שואל שאלה תיאורטית, תארו לעצמכם שמתוך איקס עדים אחד או שניים העידו נגדו וכל היתר נניח, נניח, לא העידו נגדו, נניח אני אומר, נניח. ונניח שאותם שני עדים האלה יימצא דרך לעשות הפרדה. האם זה לא רלוונטי מה שאני אומר אדון רון גזית זאת אומרת?

רון גזית: לא זה לא רלוונטי.

יואב הורוביץ: למה?

רון גזית: כי אתה חייב להסתכל על כל העובדים כאילו העידו נגדו, משום שזה המשמעות שאתה לא יכול להסתכל בחומר הראיות, אתה צריך להתעלם מהאפשרות שאתה עכשיו ציינת גם על אף שנטסלאום טוען ככה.

יוני בן מנחם: האם ההפרדה, אני רוצה לשאול אותך מר גזית, כי זה בעצם מה שיקבע, אני עדיין לא מבין את הטיעונים של מרסיה.

רון גזית: אם מסתכלים על המבנה הארגוני לא שייך למציאות בשטח, המבנה הארגוני לא מאפשר שמי שכפוף לנסטלבאום יהיה כפוף על אותם עדים.

יוני בן מנחם: רגע רגע אני רוצה לחדד את זה.

דוברת: אבל זה אומר שאף אחד לא יכול לקבל עליו את הכפיפות ככה.

יוני בן מנחם: אני רוצה לחדד את זה מר גזית כי המבנה הזה של הרשות השידור המבנה העיתונאי הוא שונה מכל מקומות עבודה אחרים, אבל אני רוצה ספציפי כי אני לא הבנתי עד היום את ההתנגדות של מרסיה צוגמן. אם אנחנו לוקחים

את האדם הזה שנקרא אלון מזר והוא אחראי על אותם עדי תביעה בכל מה שקשור למשימות העיתונאיות שלהם, הוא אומר להם אתם תצאו לכתבה פה ותצאו כתבה שם, וכל הכפיפות האחרת שלהם בנושא של חופשות ושעות נוספות וחתימה על שעות נוספות, איפה שכביכול עלולות להיות סנקציות נגדם, כל זה הוא כפוף ישירות למנכ"ל, האם יש בזה בעיה?

<u>מרסיה צוגמן</u>: לא, שנייה...

<u>יוני בן מנחם</u>: רגע סליחה אני רוצה לקבל תשובה.

<u>מרסיה צוגמן</u>: לא אבל אני הייתי באמצע לדבר ואתם לא נתתם לי לסיים, אפשר אמיר לסיים?

<u>יוני בן מנחם</u>: רגע אבל תתני לו לענות.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: תסיימי, תסיימי.

<u>מרסיה צוגמן</u>: לא, התובנה הזאת, בתובנה הזאת עולה סנקציה אחת או התנכלות כפי שכתוב בתובנה שלא קשורה לא לשעות נוספות לא לחופשה, היא קשורה להופעתו של יגאל רביד על המסך.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: זה חלטורה, אני אגב נדהמתי לגלות. כן אבל זה חלטורה, שלא היה חלטורה, אני בשימוע נדהמתי, אני עד השימוע הייתי בטוח שיגאל רביד היה שדרן של ערוץ 1 בטקס והמנהל שלו משה נסטלבאום אמר לו לא יראו אותך. רק בשימוע התברר לי שזה היה בכלל חלטורה, שלא יראו כתב שעושה חלטורה על המסך.

<u>מרסיה צוגמן</u>: אז זהו לצערנו או לטובתנו לא יודעת יש לנו אנחנו בלשכה המשפטית לפחות איזה ארבע חמש בקשות לעבודה פרטית ליום.

<u>יו"ר- אמיר גילת</u>: לא, זה משנה, מרסיה אבל זה משנה, זה משנה אם אומרים לבן אדם שהוא בחלטורה שלא יראו אותך לבין בן אדם שהוא בתפקיד שלו.

<u>חנה מצקביץ</u>: לא אבל יש גם טענה שמתנכלים לו בעבודה ולא נותנים לו להופיע. מה זה?

מרסיה צוגמן: יש טענה שהוא לא מופיע על המסך, אז זה עניין מקצועי. אז יכול להיות שאלון מזר יגיד אני רוצה להוריד את התוכנית הזו, בקיצוצים אני מוריד את התוכנית של אורי לוי, אורי לוי הוא אחד מ...

יו"ר- אמיר גילת: ועדת תוכן מורידה תוכניות.

מרסיה צוגמן: אבל ההצעה מגיעה מהמנהל.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי.

מרסיה צוגמן: יכול להיות שיגידו אני אשלח עכשיו את יורם כהן כל יום לשטחים ואני לא אתן לו את הניידת הטובה אני אתן לו את הניידת הכי גרועה שיש. יכול להיות התנכלות בכל מיני דברים, אנחנו לא יודעים איזה. ויכול להיות גם אחרת, יכול להיות שיש עד שם שאפשר לראות שהעד הזה ישנה את דעתו, אז אני יכול לאשר לו עבודה פרטית שהוא יצא ובאופן מזורז, מה שהוא רוצה אני אתן לו רק שישנה את דעתו. זה לא יכול להיות הקשר הזה, הקשר הזה.

יואב הורוביץ: העדים לא יכולים אגב, העדים לא יכולים לשנות את דעתם כי יש עדות בכתב של העדים.

חנה מצקביץ: אני יכולה לומר משהו גם? סליחה, בדברים האלה זה צריך הדברים צריכים לא רק להיעשות הם גם צריכים להיראות, כי אנחנו מדברים על דברים נורמטיביים. אני בטוחה שאלון מזר הוא צדיק, ואני בטוחה שגם נסטלבאום הוא צדיק. אבל אנחנו מדברים על איזה שהם נורמות ואיזה שהם כללים שהם מקובלים, ודברים כאלה נדרשים גם כדי להראות שהדברים נעשים, הם נראים. זה לא, זה לא סביר.

יו"ר- אמיר גילת: אם המנכ"ל משייך את הסמכויות אליו?

חנה מצקביץ: המנכ"ל יכול לנהל את חטיבת החדשות?

יו"ר- אמיר גילת: באשר ל- 17?

חנה מצקביץ: הוא לא יכול באשר ל- 17, כי צריך גם שלא תהיה אפליה בין ה- 17 האלה לאחרים כשאתה מחלק את המשימות. הראיה צריכה להיות לא, ה- 17 האלה לא צריכים לקבל איזה יחס מיוחד או מפלה בהתייחס גם לאחרים. עכשיו כשיש ישיבה בבוקר כשמחלקים את המשימות צריך לראות את זה שוב בראייה.

יו"ר- אמיר גילת: אם נסטלבאום לא יעסוק בענייני כוח אדם, כלומר הוא קובע את הליין אפ של המהדורות אני לא יודע מה את הדגשים החדשותיים, הוא לא מצוות למשימות אף איש מעובדי החדשות את זה יעשה אלון מזר, זה בסדר?

חנה מצקביץ: אין דבר כזה, זה לא יכול להיות.

יו"ר- אמיר גילת: למה?

חנה מצקביץ: מה ההבדל? מה ההבדל בין מה שאתה אומר? אבל זה בדיוק מה שאני אומרת, שאלון מזר כפוף לנסטלבאום וזה לא נראה טוב. תעשו מה שאתם רוצים, אבל אנחנו אומרים לכם איך זה יראה, איך בית המשפט יראה את זה, איך הפרקליטות תראה את זה. אנחנו שוב אנחנו לא מדברים על עניינים אישיים, אנחנו מדברים על עניינים עקרוניים ואנחנו מציעים לכם, זה הכל. תקבלו את ההחלטה שאתם רוצים לקבל אנחנו לא...

יו"ר- אמיר גילת: מה שאת אומרת בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים זה שאין מנוס מהעברתו מתפקידו ולו בגלל הסעיף הזה של היעדר הפרדה?

חנה מצקביץ: אנחנו ניסינו, ניסינו במשך כמה זמן לשבת ולחשוב על כל מיני רעיונות.

יו"ר- אמיר גילת: זאת אומרת גם בלי בג"ץ, גם בלי בג"ץ וגם בלי?

חנה מצקביץ: ניסינו לחשוב.

מרסיה צוגמן: לא, עם הבג"ץ, גילינו את זה בעקבות הבג"ץ.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר אבל אני אומר נניח מחר מושכים את העתירה, אז את אומרת אי אפשר לבצע את החלטתנו לעשות הפרדה?

חנה מצקביץ: נכון, נכון זה בעיה, זה בעיה במסגרת החטיבה הזאת, זה בעיה.

מרסיה צוגמן: אני בהתחלה חשבתי שאם יואב גינאי שהוא מנהל חטיבה שהוא באותה רמה של נסטלבאום יהיה אחראי על העובדים האלו אז לא תהיה בעיה, אבל אז התברר שלא, כי יש ישיבת מערכת כל יום בשלוש ואי אפשר שיואב גינאי יגיד אתם יושבים פה תקבלו הנחיות ממני אתם שיושבים שם תקבלו הנחיות מנסטלבאום.

יו"ר- אמיר גילת: לא, לא, ברור, ברור, הבנתי. טוב אנחנו, טוב זה מייתר הליך מסוים. אני מציע לחבריי להצטרף אלי להצעה לערוך שימוע בהקדם האפשרי למר נסטלבאום ואז לקבל את ההחלטה הסופית. זה בסדר?

רון גזית: אני רק צריך לדעת מה יקרה, אנחנו נגיש בקשת דחייה כמובן על בסיס ההחלטה הזאת, והשאלה שאני שואל היא מה אנחנו האם יש לכם ... זה אני יכול לשאול את זה את חנה מחר והיא תפנה אליך ותחזור אליה אבל אנחנו כבר פה נחסוך, האם יש לכם ... למקרה שלא דוחים לנו?

יו"ר- אמיר גילת: מה להגיד לבג"ץ?

רון גזית: מה עושים? צריך לתת תשובה ביום חמישי, כי אני לא בטוח שידחו, אני יכול לנסות, אני גם יש סיכוי שכן אני פשוט לא יודע. תראה יש פה שאלה, יש פה גם שאלה שנדמה לי לא נתתי עליה את הדעת, אני אומר את זה אומנם זה מוקלט.

יו"ר- אמיר גילת: רגע עד יום חמישי בטוח יש לנו?

רון גזית: כן, לא, אם יעשו את השימוע מחר מחרתיים. יש פה שאלה שאני שם אותה בסימן שאלה כי לא בחנתי אותה עם עצמי, אולי חנה יודעת את התשובה בקלות, אני צריך להסתכל על זה ככול שאני אדרש להסתכל על זה, זה אם מותר לנו? איזה חומר מותר לנו להניח בפניו של נסטלבאום ובא כוחו ערב השימוע הזה? האם מותר לתת חוות הדעת של היועץ המשפטי לממשלה את נייר העמדה? האם מותר לנו לתת את נייר העמדה של חנה מצקביץ שמה אלה ניירות עמדה פנימיים שאנחנו לא אמורים לתת להם? האם יש להם זכות לראות את זה? ואם אין להם זכות לראות את זה אז מה המצב העובדתי שאנחנו מניחים בפניהם? שמתי את הכל עם סימני שאלה בסוף כי אני לא, כי זה דבר שצריך לבחון.

יו"ר- אמיר גילת: תוכל לבדוק את זה?

רון גזית: ואנחנו נבחן, כן, כן בהחלט.

יו"ר- אמיר גילת: אוקי אני אומר עוד פעם.

יואב הורוביץ: אני כדי לא לעכב שום הליך אני מבקש.

יו"ר- אמיר גילת: שנייה רון, שנייה.

דובר: אני יכול לתת למנכ"ל?

יו"ר- אמיר גילת: עוד שתי דקות.

יואב הורוביץ: אני מבקש שאנחנו נעשה את זה בהקדם בדחיפות את השימוע הזה ולא נעכב שום דבר, מתוך הנחה שבג"ץ לא ייתן לנו את הדחייה.

דוברת: לעשות מחרתיים.

רון גזית: אני בכל מקרה אגיש בקשה כדי שלא נהיה לחוצים כל כך, ובמקביל תנסו לקבוע את זה ליום שלישי.

יו"ר- אמיר גילת: בסדר גמור, אוקי טוב אני רואה שאני נשאר פה לבד, אני סוגר את הישיבה.